

ENHVER DANSK MAND BØR TILHØRE D. B. S.

EN OVERSIGT OVER VORT SAMFUNDS VIRKSOMHED OG FORMAAL

Det Danske Brodersamfund i Amerika er en stedsse voxende Kreds af danske Mænd i Amerika, unge og gamle, som har sluttet sig sammen for at hævde deres Afstamning i det nye Land og opretholde Minderne fra gamle Danmark; ligeledes for at skabe en stor Sammenslutning blandt Danske i Amerika ved at yde gjensidig Hjælp overfor syge og trængende Medlemmer eller deres Familier; samt endelig for at sikre afdøde Medlemmers Efterladte en Livsassurance paa enten \$250, \$500 eller \$1,000.

Samfundet arbejder officielt i det danske Sprog, og enhver Mand, der er født af danske Forældre eller er af dansk Herkomst og kan forstaa det danske Sprog, kan blive Medlem af Samfundet.

Samfundet har ingen religiøse eller politiske Hensigter for Øje, og disse to Emner er strengt udelukkede fra Samfundets Forhandlinger, saaledes at enhver, uanset hans religiøse eller politiske Anskuelser, kan slutte sig til os, thi vi arbejder udelukkende til gjensidig Nytte og Velgørenhed.

Som et Bevis paa den Trang der var blandt udvandrede Danske for en saadan Sammenslutning, og den Nytte som Samfundet har gjort, skal nævnes, at vi nu tæller ca. 22,000 Medlemmer og at der ved hver Opkrævning indkommer over \$19,000. I de 34 Aar Samfundet har virket er der til afdøde Medlemmers Hustruer, Børn eller Slægtninge udbetalt over en og en halv Million Dollars, dels her i Amerika og dels i Danmark. I Syge- og Extrahjælp er der udbetalt meget nær en Million Dollars, og i Begravelseshjælp til Medlemmer, hvis Hustruer er afgaaet ved Døden er der udbetalt \$60,000. Disse Sumer udgjør til-

sammen over to og en halv Million.

Hvor meget godt disse Penge har gjort blandt den danske Befolkning er vanskeligt at udregne. Næsten alle, som har nydt godt deraf har trængt haardt til Pengene, og de har hjulpet til at lette den tunge Taage, som hviler over ethvert Hjem hvor Forsørgeren er gaaet bort. De har faaet Solen til at skinne ind gennem de smaa Ruder, og mange Medlemmer som led af langvarige Sygdomme har derigennem faaet en god Forplejning medens Familien har undgaaet at lide Nød.

Det staar uangribeligt fastslaaet, at intet Foretagende blandt Danske i et fremmed Land har gavnet Landsmænd og Landsmandinder saa meget som Det Danske Brodersamfund i Amerika.

Foruden de ovennævnte Summer gives der mange specielle Tilfælde hvor vort Samfund er traadt hjælpende til. I sin Tid blev der blandt Logerne indsamlet \$1,500 til en Del danske Farmere i det vestlige Iowa, som saa deres Avl totalt ødelagt under en Haglstorm. Omtrent paa samme Tid led en Del Danske i Missouri og Kansas store Tab paa Grund af Oversvømmelser, og ligeledes her traadte Logerne hjælpende til med en Sum af \$1,800. Da et Jordskælv den 18de April 1906 hjemsøgte San Francisco, Cal., blev der fra D. B. S. Loger overalt i Landet ydet en Sum af \$8,000 til trængende Landsmænd i California. Efter Tornadoen i Omaha, Foraaret 1913 indsamledes der flere Tusind Dollars. I de senere Aar er der før end hver Jul indsamlet over \$900, som skænkes til de fem danske Børnehjem her i Landet. Og endelig har de enkelte Loger ved mange Lejligheder

skænket smaa og store Beløb til værdige og trængende Landsmænd, saaledes at man med Sandhed kan sige at ingen værdig Familie nogensinde har banket forgæves paa vor Dør.

Siden Samfundets Stiftelse for 34 Aar siden er der kun opkrævet 205 Assessment, hvilket beviser, at Det Danske Brodersamfund er en af de mest økonomisk drevne Organisationer i Landet. Heri ligger en stor Fordel for enhver dansk Mand. Det er enhver retsindig Mands Pligt og Ønske at forsyne sig med Livsassurance for at beskytte de, der er afhængige af ham, og det bør være en Kilde til Stolthed for enhver dansk Mand, at han er i Stand til at sikre sig denne Assurance i et Selskab af Landsmænd til en mere moderat Pris i Forhold til den økonomiske Sikkerhed end hos noget andet Selskab.

Administrationen af D. B. S. er anlagt langt sparsommeligere end mange langt større Selskaber; Medlemmerne træffer selv Bestemmelser i alle vigtige Spørgsmaal, og der betales ingen svimlende Salærer til Prokuratorer eller Organisatorer.

Som Sikkerhed for Assurancens Udbetaling har Samfundet et Garantifond der for Tiden ejer over \$400,000, og som stiger med ca. \$100,000 om Aaret.

Medlemmer af D. B. S. betaler for Tiden 10 Assessments om Aaret efter følgende Skala:

	\$250	\$500	\$1000
18 Aars Alder	25 Cts.	50 Cts.	\$1.00
19 Aars Alder	25 Cts.	50 Cts.	\$1.00
20 Aars Alder	25 Cts.	50 Cts.	\$1.00
21 Aars Alder	25 Cts.	50 Cts.	\$1.00
22 Aars Alder	26 Cts.	51 Cts.	\$1.02
23 Aars Alder	26 Cts.	52 Cts.	\$1.05
24 Aars Alder	27 Cts.	53 Cts.	\$1.07
25 Aars Alder	27 Cts.	55 Cts.	\$1.10
26 Aars Alder	28 Cts.	56 Cts.	\$1.13
27 Aars Alder	29 Cts.	58 Cts.	\$1.16
28 Aars Alder	30 Cts.	59 Cts.	\$1.19
29 Aars Alder	30 Cts.	61 Cts.	\$1.22
30 Aars Alder	31 Cts.	63 Cts.	\$1.26
31 Aars Alder	32 Cts.	64 Cts.	\$1.29
32 Aars Alder	33 Cts.	66 Cts.	\$1.33

33 Aars Alder	34 Cts.	69 Cts.	\$1.38
34 Aars Alder	35 Cts.	71 Cts.	\$1.43
35 Aars Alder	37 Cts.	73 Cts.	\$1.47
36 Aars Alder	38 Cts.	76 Cts.	\$1.52
37 Aars Alder	39 Cts.	78 Cts.	\$1.57
38 Aars Alder	41 Cts.	81 Cts.	\$1.63
39 Aars Alder	42 Cts.	84 Cts.	\$1.69
40 Aars Alder	44 Cts.	88 Cts.	\$1.76
41 Aars Alder	46 Cts.	91 Cts.	\$1.83
42 Aars Alder	48 Cts.	95 Cts.	\$1.91
43 Aars Alder	52 Cts.	\$1.00	\$2.00
44 Aars Alder	52 Cts.	\$1.05	\$2.10
45 Aars Alder	55 Cts.	\$1.10	\$2.20

Desuden betales der et maanedligt Kontigent til Logen som varierer i de forskellige Loger. Ved Indmeldelse erlægges et Beløb, som ogsaa er forskelligt for de forskellige Loger. Ethvert Medlem af D. B. S. giver med Glæde Oplysning herom, samt om, hvor stor Sygehjælp, der svares. En Gang om Aaret opkræves en Hovedskat, der ikke overstiger \$1.25.

Medlemmer, som har naaet 70 Aars Alderen og som er i virkeligt trængende Omstændigheder kan paa Anbefaling af sin loge faa 10 pCt. af sin Assurancesum udbetalt hvert Aar. Ligeledes kan ethvert Medlem, som er kommen til Skade eller som underkastes et længere Sygeleje gennem sin Loge ansøge den Exekutive Komite om Extrahjælp. Hvis et Medlems Hustru afgaar ved Døden udbetaler den exekutive Komite \$50.00 til Begravelseshjælp, og desuden er der flere Loger, som yder Begravelseshjælp til sine Medlemmer i saadanne Tilfælde, varierende fra \$25 til \$75.

Fra Samfundets Hovedkontor udgives maanedligt et Foreningsblad, der sendes gratis til ethvert Medlem, og hvis Indhold beskæftiger sig med Samfundets Interesse i Almindelighed.

Det ovenstaaende viser i korte Træk Det Danske Brodersamfunds Virksomhed og bør gjøre det klar for enhver, at Formaalet er udelukkende at hjælpe og gavne hverandre. Derfor bør enhver dansk Mand i Amerika slutte sig til os: ingen er saa fattig, at han ikke kan tilhøre vort Sam-

THE PUT-IT-OFFS.

My friend, have you heard of the town of Yawn,
On the banks of the river Slow,
Where blossoms the Waitawhile flower fair,
Where the Sometimeorother scents the air,
And the soft Goeasys grow?
It lies in the valley of Whatstheuse,
In the province of Letterslide;
That tired feeling is native there;
It's the home of the listless Idontcare.
Where the Putitoffs abide.

The Putitoffs smile when asked to insure,
And say they will do it tomorrow,
And so they delay from day unto day,
'Till Death cycles up and takes them away,
And their families beg and borrow.
—Author Unknown.

DET DANSKE BRODERSAMFUNDS OVER-SEKRETÆRS KONTOR

J. MICHAELSEN, Office 202 Paxton Block.

Omaha, Neb., 1. Oktober, 1916.

Assessment Nr. 9, i 1916

Hoved Nr.	Døds Nr.	Navn	Loge Nr.	Logens Bynavn	Alder	Optaget	Død	Fødested	Dødsarsag	Assur-ance-sum
22130	2040	N. T. Sorensen	50	Port Chester	48	6-14 1906	12 Aug.	Ovelund, Viborg	Suicide	500
3738	2041	P. H. Sorensen	55	Whitehall	60	6-25 1892	10 Aug.	Tryggelov, Sjael.	Cardiac Hypertrophy	500
19569	2042	N. Johnsen	17	Chicago	58	6-2 1905	14 Aug.	Slagstrup, Thisted	Mitral Stenosis	500
30282	2043	O. Brond	18	Chicago	39	3-8 1910	28 Juli	Skanderborg	Heat Stroke	1000
18807	2044	Han Nielsen	18	Chicago	56	2-20 1905	11 Aug.	Randers	Apoplexy	1000
6866	2045	H. P. Johnsen	93	Hasting	71	4-11 1896	20 Aug.	Taars By	Carcinoma of Stomach	1000
8893	2046	C. M. Wendelboe	78	Salt Lake City	63	11-30	30 Aug.	Aarhus	Diabetis	1000
38154	2047	C. N. Miller	228	Indianapolis	33	11-12 1914	30 Aug.	Aarhus	Pul. Tuberculosis	1000
10714	2048	L. J. Molmann	1	Omaha	49	7-19 1900	3 Sept.	Mørstal	Cerebral Hemorrhage	1000
104	2049	J. P. Poulsen	45	Minneapolis	56	12-23 1902	5 Sept.	Als	Cirrhosis of Liver	1000
30475	2050	C. C. Morek	181	Sidney	56	4-16 1910	10 Sept.	Hjorring	Peritontis	1000
4114	2051	H. P. Jacobsen	10	Co. Bluffs	58	4-25 1893	6 Sept.	Nesby, Sjaelland	Accident	1000
13417	2052	C. Laustrup	3	Davenport	56	1-19 1902	11 Sept.	Roopsted Sogn	Terminal Pepticemia	250

Broder:—Ifølge Det Danske Brodersamfunds Konstitution, Paragraf 6, 4de Afdeling, er det atter min Pligt under nævnte Dato at opkræve et nyt Assessment samt henlede Brødrene Opmærksomhed paa, at Assessment Nr. 207, som er i Logens Kasse, herved beordres indsendt til Over-Sekretæren den 1. Dec. 1916 og senest den 15. Dec. Du anmodes derfor om at indbetale til Logens Finanssekretær eller Kasserer Aars-Nr. 9, Løbe-Nr. 208 senest den 1. Dec., da enhver Loge ifølge Konstitutionens Paragraf 7, 4de Afdeling, altid maa have et Assessment opkrævet i Forskud af sine Medlemmer.

Nv Medlemmer optaget den 1 Okt. og indtil næste Assessments Opkrævning skal betale Aars-Nr. 9, Løbe Nr. 208 ved Optagelsen.

Assessment Aars Nr. 9 Løbe Nr. 208 er nu forfalden til Indbetaling og maa være betalt til Logernes Kasserer eller Finans Sekretær senest den 1. Dec. 1916.

J. MICHAELSEN, OverSekretær.

fund, thi vore Bidrag er smaa; og langt mindre er nogen for rig at være Medlem, thi at kunne hjælpe en mindre heldigt stillet Landsmand, naar der trænges, bør være en af Livets største Glæder.

Yderligere Oplysning angaaende Det Danske Brodersamfund gives med Glæde af ethvert Medlem eller ved skriftlig Henvendelse til Undertegnede.

Tag en Beslutning nu og bliv Medlem af den største danske Forening udenfor Danmark. I samme Grad som dette Samfund voxer — i samme Grad voxer de Danskes Anseelse og Indflydelse i Amerika. Opsæt det ikke — man bliver uvægerligt ældre for hver Dag der gaar, og det er billigere i Dag end naar man er et Aar ældre.

J. MICHAELSEN,

202 Paxton Block, Omaha, Neb.

Loge Emner.

Oktober Maaned en Booster Maaned for Dansk Brodersamfund. Loge Nr. 185 i Madison, Wis., vedtog paa sidste Møde at holde en Kontest for at faa nye Medlemmer. Logen blev delt i to Dele, Øst- og Vest-Siden. Den Side, som faar det mindste Antal nye Medlemmer skal betale for en Aftenunderholdning og Forfriskninger i Logens Lokale efter at Kontesten er forbi.—J. P. Jensen, Sekretær.

Dwight, Ill., 14de Sept. 1916.

Det vedtoges ved Logens Møde den 14 September at give en Præmie til den Broder, som kan skaffe de fleste nye Medlemmer inden vort sidste Møde i Oktober 1916. Ansøgningsblanketter kan erholdes hos Sekretær C. M. Clausen.

De samlede Omaha og Benson Logers Arbejdskontor har i den Tid det har eksisteret været af betydelig Nytte for Landsmænd, baade pladssøgende og de som ønsker Hjælp. Der er gennemsnitligt skaffet Plads for 40 Mand om Maaned paa næsten alle Omraader, men særlig hos Mælke-mænd, Kulhandlere, Jernbanerne, Sporvognsselskabet eller paa Landet. Kontoret anviser Arbejde gratis for enhver dansk Mand.

Loge Nr. 195's Tug o'War Hold i Omaha afholder den 4de Oktober et Bal samme Aften som den elektriske Ak-Sar-Ben Parade finder Sted, og man venter sig i den Anledning mange Udenbys Besøgende. Overskudet vil blive anvendt til at bringe Holdet paa Benene igjen, saaledes at det kan fravriste det svenske Hold Laurbærerne som Champions.

I Loge Nr. 19 i Omaha er der i September Maaned paabegyndt en hidsig Kampagne for at skaffe nye Medlemmer. Logens Medlemmer er bleven inddelt i to lige store Hold under de to Kaptejner, C. H. Hansen og M. M. Back. Kontesten er aaben til 1ste Februar 1917, men den vil blive hidsigst i Oktober og November, medens „Booster“ Arbejdet gaar for sig over hele Landet, hvor der findes Brodersamfundsløgere. Ogsaa Loge Nr. 1 har i Sinde at tage Del i „Booster“ Arbejdet ved Hjælp af en Konkurrence indenfor Logen.

Over-Tillidsmand Chr. Nielsen i Minneapolis har en 23-aarig Søn, William, som for et Aar siden udgik fra Søofficers Skolen ved Annapolis. Han har nu fra Regeringen modtaget et Stipendium til at tage et Kursus ved „Institute of Technology“ i Boston, hvor han vil blive uddannet som Marine Ingeniør.

Pastor Berthelsen i Omaha vil holde et Foredrag for Medlemmer af Loge Nr. 19 paa Mødeaften Oktober den 11te. Mødet begynder Kl. 7:30.

Chicagos Vestsides Broder- og Søsterlogers fælles Bygningskomite har afsluttet Køb af en Byggegrund paa det nordvestlige Hjørne af Kedzie Ave. og Wabansia skraas overfor Dania Hall. Grunden, som kostede

\$7,000, har en Front af 87½ Fod og en Dybde af 125 Fod, og vil tillade Opførelse af en betydelig Bygning. Vestsidens D. B. S. og D. S. S. fælles Bygningskomite disponerer efter nogle Aars ihærdigt Arbejde over en Kapital paa \$3,000. Komiteen vil nu forsøge at faa de interesserede Loger til at indskyde, hvad der mangler til Betalingen af Grunden, hvorefter man vil nærmere overveje Planerne til den paatænkte Bygning og dens Finansering.

LYKØNSKNING

til D. B. S. Loge „Evergreen“ Nr. 40's 19-aarige Stiftelsesfest, Seattle, Wash., den 26de August:

Enighed det stærke Maal, som Dannekvinden bragt har fra sit Barndoms Hjem og her for Dagen lagt, hun bygget op et Tempel, som staar paa Klippegrund saa stolt et Eftermæle til andre Slægters Stund.

Vennesind og Vennefred nedlagt i hendes Barm, hun smiler mildt til Børnene i deres muntre Larm, hun tager dem i Favnen og si'er: „Naar Du bli'er stor, da vil vi sammen virke i vore Samfunds Kor.“

Emnet er den dyre Skat vi alle har saa kjær, at hjælpe vore Søstre, om de er fjærn og nær; at lette hendes Byrde i sine trange Kaar og blid imod din Næste; det i vort Motto staar.

Retfærdighed den rette Løn til dem vort Banner huld, og Troskabsløftet holde i Hjærtet rent som Guld, da mægter vi at løfte en Byrde nok saa tung med Skuldrene tilsammen hver gammel som hver Ung.

Grundstenen er det store Haab vort Samfund bygged paa, saa fast som nogen Klippe og at det vel bestaa, naar hver en Dannekvinde med Haab og Mod i Bryst, der kæmper tro for Sagen, vil sejre i hver Dyst.

Røsten er i høje Ord, som runger over Land fra Stillehavets Kyster til Atlantens vide Strand, om den Haand som altid aaben for hver en Kvinde, som drog bort fra Hjemmets Arne og til Frihedslandet kom.

Eden er den høje Pagt Du os som Fremmed svor her ved vort Samfunds Alter med Klang i dine Ord, med Haanden paa dit Hjerte, saa tro din Stemme lød, og dine Søstre mange et mildt Velkom bød.

Evergreen staar for Dig nu som Haabets grønne Flag, og aldrig vil Du glemme den store Mindedag, da Søstres gyldne Kjæde Dig til vort Samfund bandt, og blandt de mange Fremmede et Hjem Du hurtig fandt.

Nitten Aar i trofast Strid for Evergreen henrandt og langt henover Hundred til sammes Kjæde bandt. Vi ønsker Eder Lykke i Eders gode Sag, som Brødre vi mødes under selvsamme Flag.

N. P. SØRENSEN.

Lille Hans til Tante Bine, der er bekendt for at være forfærdelig paa-holdende:

„Hvis Du havde været Eva, Tante Bine, vilde alle Mennesker være syn-defri.“

Tante: „Hvorfor mener Du det, min søde Dreng?“

Lille Hans: „Jo, for Du havde ikke budt Adam at smage paa Æblet.“

Brodersamfundsfesten i Dannebrog, Neb.

Beretning af Over-Præsident T. P. Nielsen og Over-Tillidsformand A. Th. Jørgensen.

I Løbet af Sommeren fik vi fra Brødrene i Dannebrog, Neb., Anmodning om at besøge dem paa vor Vej til Overbestyrelsens Aarsmøde i Omaha, og vi var begge meget glade ved at faa en Lejlighed til at samles med vore Landsmænd i det af Danske saa tætbefolkede Howard County i Nebraska.

Paa sin Vej østpaa havde Jørgensen Lejlighed til at gjøre et lille Ophold i Denver, hvor han bl. a. traf Broder J. B. Daumstrei og Hustru samt Delegaten ved St. Paul Konventionen, Geo. E. Jensen. De udviste alle den største Forekommenhed og Gæstfrihed og udtalte sig meget entusiastisk om Brodersamfundets Fremtid. I det hele maa vi sige, at allevegne hvor vi er kommen frem til Dato har Brødrene lagt en forøget Interesse for Det Danske Brodersamfund for Dagen, og det er vor Mening, der vistnok deles af mange, at Konventionen i St. Paul var en af de bedste vi har haft og at den udrettede Ting, der vil tjene til nye og store Fremskridt for vort Samfund.

Over-Tillidsmand John Christensen befandt sig i Denver ved vor Ankomst og vi fulgtes nu ad til Grand Island. Adskillige af Loge Nr. 211's Medlemmer tog imod os her, bl. a. Præsidenten Jensen og Delegat Mikkelsen samt ikke at forglemme Søren Nielsen, den flinke jyske Vært i Eagle Klubben, en fortræffelig dansk Mand, der aldrig lægger Skjul paa sin oprindelige Nationalitet, skønt han staar vel anskreven blandt sine Medborgere i det nye Land. Overpræsident T. P. Nielsen kom til Grand Island Søndag Eftermiddag og om Aftenen havde vi en hyggelig lille Banket i Logens Lokale, hvor ca. 50 Medlemmer med Damer var tilstede og hvor der blev sagt mange gode Ord for Samfundet og Danskheden.

Mandag Morgen kom Dannebrog Brødrene over efter os med Automobile, der kørtes af Brødrene Hans Hansen, Martin Nielsen, Chr. Appel o. fl. Ved Ankomsten til Dannebrog tog vi ind hos Broder Martin Nielsen, som blev vor gæstfri Vært under Opholdet, og hvis flinke Hustru vi skylder vor bedste Tak for al udvist Venlighed og Omsorg. Saa snart vi havde hilst paa forskellige Brødre blev vi revet afsted paa en Tur i Omegnen, hvor vi bl. a. kom til Nysted, og hvor den meget imødekommende unge Pastor Aage Møller viste os omkring paa den danske Højskole. Der er for Tiden tyve unge Piger paa Skolen, og vi maatte beundre det Arbejde som er udrettet her gennem mange Aar for Danskhedens Bevarelse blandt vor Slægt i Amerika. Det forekommer os at unge Mennesker kan høste et betydeligt Udbytte ved at besøge en dansk Skole herovre og tilgegne sig lidt af den Aand som har gjort vort gamle Fædreland til hvad det er i Dag — et oplyst og almindelig anset Land, skønt lidet i Udstrækning. Blandt andre Brødre vi traf i Nysted maa vi nævne Broder Jessen og Broder Soelberg; den eneste og derfor meget travle Købmand der paa Pladsen.

Om Eftermiddagen blev vi kørt ud til den saakaldte Waso Hill, og her sluttede en Mængde andre Automobile sig til os, saaledes at vi kunde køre ind i Dannebrog i en lang Parade paa over 100 moderne Automobile — et godt Bevis paa de Danskes Indflydelse og Velstand i Howard County, hvor der for mindre end et halvt Aarhundrede siden var øde og uberørt Prærie.

Midt i Dannebrog ligger en smuk lille Park, og her holdt vi vort Møde om Eftermiddagen. Der blev musiceret af et Musikkorps fra Nysted paa 20 Mand, som spillede udelukkende danske Melodier, og den glade Forsamling talte over 1,000 Mennesker fra det omliggende Land og Byerne Elba, St. Paul, Cushing o. fl. Ialt var 12 Loger repræsenterede.

Den bekendte Delegat og mangeaarige Repræsentant i Nebraskas Statsforsamling, Søren M. Friis, bød

Forsamlingen Velkommen og lod sine velkendte Talegaver komme til deres Ret. Dernæst talte T. P. Nielsen om Brodersamfundet og opfordrede til fortsat Enighed og Sammenhold blandt Danske ved Hjælp af vort Samfunds Baand, samt at virke hen til at vinde alle unge Danske for vor gode Sag. Højskoleforstander Aage Møller talte om Højskolernes Virksomhed i Amerika, og udviklede paa en klar og interessant Maade den Værdi som vort Fædrelands Kultur indeholder og som kan forplantes til de Unge herovre. A. Th. Jørgensen sammenbandt de to foregaaende Emner ved at betone at der meget godt kunde existere et Samarbejde mellem Kirken og Samfundet, da de hver virker paa sit Omraade og burde støtte hinanden. Ligeledes talte Jørgensen om gamle Danmark og opfordrede til at bevare Minderne om det bedste det gamle Land har lært os og givet os.

Sluttelig havde Pastor Petersen fra Dannebrog Ordet og talte om den danske Kirke i Amerika og dens Virksomhed. Pastor Petersens Tale vandt almindeligt Bifald blandt Brødrene og viste tilfulde, at der er Mænd indenfor Kirken som ser med forstaaende Øjne paa vort Samfunds Opgaver og Hensigter.

Om Aftenen var der Banket i Brodersamfundsløgens Sal, men den store Forsamling maatte deles i to Hold for at rumme dem alle. Vi sad tilbords hver i sit Hold, og der blev atter holdt en Række gode Taler, bl. a. af Tamlæge Thomsen, der var Ordstyrer og Broder A. Rasmussen, som talte for Søstersamfundet.

Næste Morgen tog vi afsted til Omaha.

Kennard, Nebr.

LOGE NR. 159.

Her i vor Loge har vi prøvet at dele os i to Hold, og lave Kontest for at faa Medlemmer i Logen, men med ma-gert Resultat. Men to af Brødrene indgik et lille privat Væddemaal med hinanden, om hvilken af dem der kunde indbringe de fleste Ansøgninger til 1ste Juli. (De vidste begge hvor der var to unge Karle, som vilde i Logen). Nels Andersen kom først til dem, saa han indbragte fem Ansøgninger, men en af dem er gaaet til Dakota, og Jens Christensen indbragte 2, saa vi optog 6 ny Medlemmer den 5te August. Det var jo et godt Resultat. Vor allerbedste Maade at faa ny Medlemmer, kan jeg kun anbefale den ene Halvdel af, for det vilde ikke være rigtig at raade nogen Broder til at komme til Skade og blive slaaet ni Tiendedel ihjæl, eller faa Sygdomme og blive underkastet Operationer; ikke en Gang Lungebetændelse eller Reumatism er det raadelig for nogen at trækkes med. Den anden Halvdel er saa meget bedre. Det er en Kjendsgerning, at vi har Brødre, som paa ingen Maade var til at overtale til at gaa ind i Logen; men da vedkommende fik Lejlighed til at se hvorledes de raske Brødre hjalp de syge, kom de selv og forlangte at blive optaget i Logen. Det er den bedste Anbefaling for vore Loge, at den altid har opfyldt sine Forpligtelser (og lidt til overfor syge Brødre. Gak hen og gør ligesaa.

HANS ANDERSEN.

RESOLUTION.

Broder Hans Nielsen, flereaarig Medlem af „Enighed“ Loge Nr. 18, D. B. S., afgik ved Døden den 11te Aug. 1916 efter kun en Uges Sygeleje 56½ Aar gammel.

Hvorfor Logen beklager Tabet af en god og retskaffen Broder, og bevidner herved hans efterladte Hustru og Børn Logens dybeste Sympathi og Medfølelse i deres store Sorg.

Derfor være det besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage, at denne Resolution tilføjes Logens Protokol, et Kopi af samme tilsendes addødes Efterladte, samt bekendtgøres i dansk Brodersamfunds Medlemsblad.

Chicago, Ill., den 24 Aug. 1916.

L. A. CLAUSEN, President.
OLE L. BERG, Sekretær.

VOR ASSURANCE.

St. Paul, Minn., Sept. 9, 1916.

Jer ser, at det er Hensigten, at dette Numer af Samfundsbladet skal behandle Assurance-spørgsmaalet og vise de Fordele vi som Assuranceforening har i det Danske Brodersamfund. Dansk Brodersamfund som Assuranceforening er billig; jeg tør paa staa der findes vel knap nogen billigere. Vi har mindre Udgifter i Forhold til Medlemsantal end nogen anden Forening jeg kjender til. Vor Overbestyrelse faar mindre Betaling i Forhold til Medlemsantal end nogen, og jeg tror, at vi er enige om, at vi har kompetente Mænd og at vi har Mænd, som med Hensyn til Forretningsprincip, har Brødrenes udelte Tillid. H. C. Andersens Loge Nr. 91 modtog sidste Efteraar fra Assurance Departmentet, State Capital i Minnesota, en Skrivelse, hvori de erklærer at efter deres Undersøgelse finder de, at vor Forening er efter deres Formening solid, at vore Assessments Størrelse er saadan, at de anser os som Forening fuldberegtiget til at gjøre Forretning i denne Stat, og at Foreningen i Fremtiden har al den Sikkerhed, som anses nødvendig for at imødekomme de Fordringer, som Foreningen paatager sig, naar vi assurere en Broder, og vi behøver ikke at frygte for at de, som skal have Assurancen efter os, ikke skal faa den.

Vi betaler saasomt som de nødvendige Papirer er i Orden, og det er mig endnu ubekjendt, at nogen i denne Stat eller nogen anden, har maattet sagsøge for at faa Udbetaling, medens andre Foreninger og Kompagnier synes at gjøre alt mulig for at bestride Rettigheden til Udbetaling af Assurancen.

Assurance \$1,000 i Det Danske Brodersamfund, 30 Aars Alder, koster 10 Assessments om Aaret, \$12.60; lægges dertil Hovedskat \$1.25, bliver det ialt \$13.85, og det er absolutt alt. Her er at bemærke, at den maanedlige Afgift til Logen er for Udgifter til Sygehjælp og anden Hjælp og har absolut ingen Ting at gjøre med Assurancen. Jeg har personlig været Agent for Livsassurance Selskaber, og i en af deres Bøger for mig nu finder jeg:

At en Mand, som er 30 Aar gammel, betaler for almindelig Livsassurance, saalænge han lever \$24.38, altsaa \$10.78 mere end D. B. S. Agenterne, som sælger Assurancen, faar af det første Aar Premium \$15.00.

30 Aar gammel betaler for \$1,000 \$34.76, \$21 mere end D. B. S. Dette er for 20 Aars Assurance, om Du er heldig at leve over 20 Aar, ellers betaler Du jo for noget ubestemt, hvorfor da ikke beholde de \$21 hvert Aar, og efter 20 Aar saa vil Du have en pæn Sum af Penge, at betale Resten af din Tid, som er ubestemt.

Agenten faar omtrent \$20 af første Aars Premium og \$10 af de følgende 10 Aar. Ja, saa fortæller de, at efter 30 Aars Betaling faar Du Renter eller hvad Du vil kalde det, men der er ingen fast Bestemmelse for de almindelige høje Lønner og andre store Udgifter maa jo først betales, og om der er noget tilbage, saa faar man det igjen.

Det burde være unødigt at skrive noget om de saakaldte Endowment Assurancer, thi det synes for mig saa meningsløst, at det kan næppe være tænkeligt, at nogen vil kjøbe \$1,000 Endowment. 30 Aars Alder koster om Aaret \$51.31. Hvormange er det ikke, som er faldet for Agenters paa-trængende Taler; det er til hans Fordel at sælge saa høj Assurance som mulig. Efter at man har betalt i 4 Aar, er de saa liberale, at de vil laane \$133, dine egne Penge, for 6 pCt. Renter, og derved forøge din Skyld til dem den følgende Assessmentsbetaling, som er høj nok; men det har i de fleste Tilfælde den Følge, at Vedkommende nødsages, for at have Fordel af 20 Aars „payment plan“ (om der er Fordel), maa man leve 20 Aar, ellers faar Arvingerne kun \$1,000, og alt, som er indbetalt for en ubestemt Levetid gaar i Assurance Selskabets Kasse. At der er meget faa almindelige Mænd, som Aar efter Aar kan betale over \$50 for Assurance af \$1,000 er et Faktum, og om vi ser efter, saa er det en uhyre Sum Penge, som tabes til Assurance Selskaber igjennem opgivne Poliser.

Jer ser i vort sidste Blad, at en Broder døde den 11te Juli 1916; han kom ind i D. B. S. i September 1896, altsaa 19 Aar og 10 Maaneder. Arvinger faar \$1,000. Om han havde havt en Endowment, havde hans Arvinger faaet \$1,000, Assurance Selskabet Resten. Hvorfor ikke indsætte dine Penge i Banken eller anden Plads. Det er jo da dine, Du kan, om Du absolut maa have dem, tage dem ud, og om Du er saa uheldig at dø før end Du har hørt til Foreningen i 20 Aar, saa er Pengene med Renter dine, og dine Efterladte kan have godt af dem. Hvor der er Loger af D. B. S. er vi glad ved at modtage enhver Dansk Mands Ansøgning. Ingen faar nogen som helst Komission. Kom med os; vi vil gjøre Dig godt, vi vil hjælpe Dig og dine, Du vil hjælpe Dig selv og os. Andre Fordele, som jeg ikke her vil berøre, burde hjælpe til at faa Dig med os. Jeg er vis paa, at enhver Broder af D. B. S. vil give alle Oplysninger, som maatte ønskes. D. B. S. er gaaet rask fremad, men vi ønsker saamange som mulig med os.

H. C. Andersen Loge Nr. 91, St. Paul, Minn.

N. C. CARLSEN,
Finanssekretær.

Ved mange Logers Møder.

Af Overtillidsmand John Christensen.

Jeg har i de sidste to Maaneder haft Lejlighed til at foretage en Rejse over et betydeligt Areal af de Forenede Stater sammen med min Hustru og Søn. Forinden vi forlod Cincinnati besluttede vi at lægge vor Rejseplan saaledes at vi kunde besøge saa mange Loger af Det Danske Brodersamfund som muligt ved deres Møder, og det følgende vil vise, at vi tilfulde opnaaede vor Hensigt. Jeg har paa denne Tur haft Lejlighed til at se vort Samfunds Arbejde paa talrige Steder lige fra Erie Sjøen til det stille Hav, og jeg føler mig mere imponeret end nogensinde før af det Arbejde, som vore gamle Brødre lagde Grundstenen til langt tilbage i 1882. Det har været en Fornøjelse at se hvorledes den samme Tanke besjæler os alle enten vi bor i Øst eller Vest, og det er med Stolthed at jeg har sporet den stærke og ensartede Kjæde, som binder os alle og sætter vort Samfund i Stand til at udføre sin veltidsessrige Gerning. Jeg har truffet Landsmænd i alle Stillinger og Aldre, af enhver politisk Anskuelse og i allehaande pekuniære Kaar; men alle havde de det glade danske Smil paa Læben og det trofaste broderlige Haandgreb, og jeg tror at turde sige, at denne Stemning er i Udbredelse og Fremgang takket være vort store og brede Samfund.

Vi tog fra Cincinnati den 10de Aug. og standsede først i Chicago. Her blev vi hented ved Toget af Medlemmer af Loge Nr. 18, som i Automobil førte os lige ud til Logemødet. Blandt de som modtog mig maa jeg nævne Brødrene Hartvig Rasmussen, Wm. Hansen, ligeledes Delegaten Harry Thuesen o. fl. Efter Mødet blev der arrangeret en lille Supper, saaledes som Chicago Folkene forstaaer at arrangere den, og der kom til at herske den hjerteligste Stemning.

Vi rejste videre vestpaa, gennem Omaha, hvor jeg lige fik Lejlighed til at hilse paa Over-Sekretær Michaelson, men iøvrigt standsede vi ikke før end vi kom til Salt Lake City. Her var vi saa heldige at være med til en dansk Fugleskydning som var arrangeret af Loge Nr. 78 i Byens smukke Omegn og vi var sammen med flere af de to Logers Medlemmer, bl. a. Delegaterne Axel Johansen og Chr. Thomsen. Endogsaa Marius Rasmussen, Delegaten fra Brigham, Utah, var kørt den lange Vej til Salt Lake med Automobil og han havde hele Familien med — endogsaa den sidstfødte lille Pige. Den følgende Aften var der Møde i Nr. 78 og jeg havde atter Lejlighed til at være sammen nogle Timer med Brodersamfundets medlemmerne i Saltsøstaden.

Min Søn kørte nu til Brigham sammen med den elskværdige Rasmussenske Familie, medens min Hu-

stru og jeg tog til Ogden, hvor vi blandt andre traf Delegaten O. D. Rasmussen, som sammen med sin Hustru udviste den største Forekommenhed og underholdt os fornøjeligt samt tog os paa en Køretur gennem den berømte og naturskønne Ogden Canyon — en Tur som vi aldrig vil glemme. Vi fik ogsaa aflagt en Visit hos to af Logens Brødre, Hansen og Jensen, der staaer i Spidsen for Ogden Packing Co., et imponerende Foretagende med en Million Kapital bag sig. Det var mig en Fornøjelse at se to Landsmænd, der i Løbet af faa Aar har arbejdet sig op til betydelige Stillinger i det amerikanske Samfund.

Efter at have forladt Ogden sluttede Sønnen sig atter til os da vi kørte forbi Brigham, og vi havde netop Lejlighed til at sige Farvel til Rasmus og hans flinke Kone. Dernæst kom vi til Yellowstone Park, hvor vi tilbragte fem Dage mellem de Naturskønheder og Vidundere, som hører til nogle af Amerikas største Seværdigheder. Intet skulde glæde mig mere end at nedskrive vore Indtryk af dette Syn, men Pladsen er knap og desuden bør man se Parken for ret at blive imponeret deraf. Vist er det at jeg vil anbefale enhver, hvis Vej falder gennem det nordvestlige Amerika, at tage Tid til nogle Dages Ophold i den berømte Nationalpark.

Det næste Ophold blev gjort i Spokane, Wash., hvor vi blev modtagne af Delegaten Geo. Larsen, Broder Mengel o. fl. De bragte mig strax til Logens Møde hvor jeg blev gjort bekendt med alle de øvrige Brødre paa denne Egn, og jeg vil gerne tilføje, at Loge Nr. 42 kommer meget nær til at være den pæneste Loge jeg endnu har været i, baade hvad Lokaler og Arbejdet ved Møderne angaar.

Omsider naaede vi Stillehavskysten, hvor vi tilbragte 8 Dage i Seattle. Her gjorde Over-Præsidenten alt for at gjøre Opholdet fornøjeligt, og bl. a. havde vi en udmærket Aften i Logen, hvor vi blev bekendt med Logens Præsident P. C. Nielsen og Ole Andersen, som begge sammen med deres Hustruer viste os stor Gæstfrihed; ligeledes Broder Gust Rasmussen. Seattle er en meget smuk By med stor Travlhed, og i Omegnen finder man de mest fortrinlige Veje. T. P. Nielsen tog os paa en Køretur hele Vejen til Tacoma, hvor vi langs hele Ruten havde Lejlighed til at beundre den vidunderlige Naturskønhed. Fra Seattle var vi en lille Aftikker inde i Canada, baade til Vancouver og Victoria, og i den sidstnævnte By saa vi bl. a. en Transport af saarede canadiske Soldater, som vendte hjem fra Krigen i Europa.

I Portland blev vi modtagne af Broder Gram og hans Hustru og var ligeledes Gæster hos Broder Paulsen i hans Hjem. Broder Krogh tog os i sin store Packard Car en Tur ud langs Columbiafloden, hvor det vrirler med Vandfald. En anden Broder, som viste os megen Venlighed, var Delegat Hansen fra Loge Nr. 167. Ved et Møde hos Broder Poulsen fik jeg Lejlighed til at anbefale Sammenslutningen af de to Loger der paa Pladsen, og det synes, som dette Forslag faldt i god Jord blandt Medlemmerne.

Endelig naaede vi til San Francisco, hvor vi havde mange fornøjelige Sammenkomster med Over-Tillidsformand A. Th. Jørgensen, Herman Korrell, J. E. Poulsen, Præsident Jørgensen, Brødrene Lund, Mygind o. m. fl. Jeg skal ikke glemme mit Ophold i Oakland, hvor jeg overværede et Møde i Logens egen Bygning og hvor jeg blev vist saa storlaadt Gæstfrihed af Broder A. Th. Jørgensen og hans flinke Hustru, samt af Broder Anekjær, Delegaten Bertelsen og andre. Jer overværede ogsaa et Møde i Loge Nr. 49 og tror at turde sige, at Brodersamfundet er i stadig og sund Opvækst i California, takket være de mange energiske Brødre vi har derude. I det hele taget fik jeg det Indtryk under min Rejse, at der aldrig har været bedre Liv i Logerne eller mere Enthusiasme blandt Medlemmerne end der er for Tiden og lige siden vi kom hjem fra Konventionen i St. Paul.

Jeg skal ved en anden Lejlighed berette lidt om mit Besøg i Los Angeles, Denver og andre Steder.

MEDDELELSE.

Chicago, Ill., den 22, Sept. 1916.
Til Brødre af Loge Nr. 17:

Broder, Du underrettes herved om, at Oktober Kvartal Kontingent er forfalden til Betaling den 1ste Oktober og at samme maa være indbetalt til Logens Kasserer tredivede Dage fra ovennævnte Dato. Tillige paamindes Du om, at hvis Du endnu ikke har betalt Assessment Nr. 206, saa husk, for at undgaa Restancebrev, maa det være indbetalt før eller ved Logens Møde den 5te Oktober. Ligeledes henledes din Opmærksomhed paa, at Logens Korr. Sekretær, Chris. M. Christensen, er flyttet fra 1648 N. Fairfield avenue til 3303 Cortland street. Hans Telefon er Albany, 7693.

Med broderlig Hilsen paa Loge Nr. 17's Vegne.

CHRIS. M. CHRISTENSEN,
Sekretær.

RESOLUTION.

Medlem af Loge Nr. 181, Carl Christian Mørk, er den 10de September 1916 afgaaet ved Døden.

Logen beklager Tabet af en god og retskaffen Broder og bevidner herved vor afdøde Broders Efterladte Logens Sympathi og Medfølelse i deres store Sorg.

Tillige vedtoges der at Logens Charter beklædes med Sørgedor for et Tidsrum af 30 Dage, Denne Resolution tilføres Logens Protokol og indføres i Det Danske Brodersamfunds Blad. Ligeledes at en Kopi tilsendes afdøde Broders Efterladte.

Sidney, Mich., den 18de Sept. 1916.

CARL CHRISTIANSEN, Pres.
N. J. LAMB, Sekretær.

RESOLUTION.

Omaha, Neb., Sept. 1916.

I Anledning af, at vor Broder Lars Møllmann afgik ved Døden den 3 Sept. 1916 er det ved Mødet den 19 Sept. vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgedor i et Tidsrum af 30 Dage, at vi til vor afdøde Broders Familie bevidner vor udelte Sympathi i deres Sorg, at denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i D. B. S. Blad og en Afskrift af samme tillilles vor afdøde Broders efterladte Familie.

Paa D. B. S. Loge Nr. 1's Vegne.
RUDOLF LARSEN, Præsident.
HARALD NORDHEIM, Sekretær.

RESOLUTION.

Broder Oscar C. Brond, Medlem af „Enighed“ Loge Nr. 18, D. B. S., afgik ved Døden den 28 Juli 1916, efter kun to Dages Sygeleje, 39 Aar gammel.

Hvorfor Logen beklager Tabet af en god og retskaffen Broder, og bevidner herved hans efterladte Hustru og Børn Logens dybeste Sympathi og Medfølelse i deres store Sorg.

Derfor være det besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgedor for et Tidsrum af 30 Dage, at denne Resolution tilføjes Logens Protokol, et Kopi af samme tilsendes afdødes Efterladte, samt bekendtgøres i dansk Brodersamfunds Medlemsblad.

Chicago, Ill., den 10 Aug. 1916.

L. A. CLAUSEN, Præsident.
OLE L. BERG, Sekretær.

RESOLUTION.

Indianapolis, Ind., 14de Sept. 1916.
Onsdag Aften den 30te August 1916 afgik ved Døden Broder Charles Nielsen Møller.

Ved Mødet af D. B. S.'s Loge Nr. 228 den 14de September 1916 vedtoges der at beklage Tabet af en agtet Broder samt udtaler sin dybeste Sympathi for afdøde Broders Hustru og Familie og at Logens Charter beklædes med Sørgedor for et Tidsrum af 30 Dage, og at denne Resolution indføres i Logens Protokol og D. B. S. Maanedsbud og en Kopi tilsendes afdødes Hustru.

Paa D. B. S. Logens Vegne.
JOHN OLSEN, Præsident.
L. RUDBECK, Sekretær.

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices
of the Supreme Lodge by J. Michaelsen,
Supreme Secretary, 202 Paxton Block,
Omaha, Nebr.

Entered as second class matter at the
Post Office at Omaha, Nebr.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 1137
13th Ave. So., Seattle, Wash.

Supreme Vice-President—Soren Iversen,
79 Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Secretary—J. Michaelsen, 202
Paxton Block, Omaha, Nebr.

Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 3155
N. California Ave., Chicago, Ill.

Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jor-
gensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; C.
Nielsen, 504, Cedar Ave., Minneapolis,
Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd.,
Cincinnati, O.



1. OKTOBER 1916.

Meddelelser fra Over-Sekretæren.

I August Maaned har følgende Lo-
ger optaget de flest nye Medlemmer:
Logens Nye Medlemsantal.
783—Racine, Wis., Nr. 4.....8
14—Marquette, Nebr., Nr. 209.....8
52—Kennard, Nebr., Nr. 159.....6
56—Toledo, Ohio, Nr. 233.....4
145—Brooklyn, N. Y., Nr. 205.....4

Der indtræffer ikke sjældent Til-
fælde, hvor afdøde Medlemmer har
haft deres Assurance Certifikat skre-
vet til „egen Ordre“ eller testamen-
teret til Personer, som ifølge Staten
Nebraskas Love og Samfundets Kon-
stitution Prgf. 50 ikke er berettiget
som Arvinger til Assurancen.

Andre afdøde Medlemmer har ved
at indgaa Ægteskab forsømt at faa
deres Certifikat forandret fra deres
Forældre til deres Hustru eller Børn.
Igjen andre havde deres Certifikat
udfyldt i Favør af Personer, som alle-
rede var afgaaet ved Døden.

I alle saadanne Tilfælde bliver Ud-
betalingen forsømt og er ofte for-
bundet med Udgifter baade for Sam-
fundet og Arvingerne. Derfor an-
modes Medlemmer, som har deres Cer-
tifikat udstedt til „egen Ordre“, om
at udnævne en af de Personer som
Prgf. 50 foreskriver, og sende dette
Forlangende sammen med Certifika-
tet og 25 Cts. til Logens Sekretær,
som da gennem Over-Sekretæren vil
faa Forandringen udvirket. I de an-
dre ovenfor nævnte Tilfælde bedes
Medlemmer forholde sig paa samme
Maade.

Medlemmer som staar i Begreb med
at flytte kan lette Bladets Besørgelse
meget ved at meddele Postbudet
hvor han flytter hen. For det første
underretter Postvæsenet os da om
Adresse Forandringen, og ligeledes
vil det næste Blad, som muligvis
kommer til den gamle Adresse, blive
eftersendt.

Vi modtager undertiden Meddelel-
se fra Medlemmer, der ikke har mod-
taget Bladet. I saadanne Tilfælde
gjør vi paa Kontoret alt for at spore
fejlen. Undertiden har Adressen væ-
ret fejl, og den bliver da rettet; det
bedes imidlertid erindret, at ogsaa
Postvæsenet kan begaa Fejl, og at et
Blad gaar tabt. Det kan ikke gentages
for ofte, at den gamle saavel som den
nye Adresse maa indsendes her til
Kontoret.

Paa Grund af at Bøgerne her paa
Kontoret kun er indrettet til at føre
Regnskab over de lokale Loger, maa
enhver Komite betale for Annoncer i
Medlemsbladet til sin Loge, som ved
Slutning af hvert Halvaar vil blive
tilsendt Regning for saadant samt an-
den Gæld til Samfundet.

Det Danske Brodersamfunds Med-
lemsblad modtager altid gerne Medde-
lelser eller Artikler fra Medlemmer
af Samfundet. Saadanne Artikler vil

finde Optagelse i Bladet enten kom-
plet eller i forkortet Form, forsaavidt
som Pladsen tillader og Indholdet
ikke kommer i Konflikt med Samfun-
dets Konstitution.

Selvfølgelig maa indsendte Artikler
ikke forme sig som Reklamer f. Ex.
for Land eller lignende, medens der
dog godt kan rettes Spørgsmaal og
udvexles Svar gennem Bladet an-
gaaende Forhold paa forskellige
Egne, naar man holder sig till Fakta.
Meddelelser om Logernes Virksom-
hed og Fremgang modtages ogsaa
gerne fra Sekretærene, Komite-Med-
lemmer eller fra de enkelte Medlem-
mer; ensartede og lange Beskrivelser
af Festligheder bør helst undgaaes.

Resolutioner af almindelig Størrel-
se optages for en Pris af \$1.50 og maa
være Over-Sekretæren i Hænde se-
nest den 20de i Maaned.

Avertering af Forlystelser, specielle
Møder eller lignende, arrangerede af
Loger, optages for en Pris af 50 Cts.
pr. Spalte-Tomme; dog optages ikke
over 6 Tommer i en Annonce fra en
Loge undtagen efter særlig Ansøg-
ning til Over-Sekretæren. Betaling
for Annoncer opkræves fra Logerne i
Juli og Januar Maaned sammen med
andre Regninger til Generalfondet.

Kun Annoncer fra Loger optages i
Bladet.

Vi erindrer atter Sekretærer saa-
velsom Medlemmer om, at Adresse-
forandringer til Bladet absolut maa
være forsynede med baade den gamle
og den nye Adresse. I modsat Fald
ser Over-Sekretæren sig nødsaget til
at tilbagesende Navnelister til Sekre-
tærene for at faa dem udfyldte med
de tidligere Adresser. Der er i hun-
dredvis af Navne af samme Slags, og
hvis man skal gætte sig til den tidli-
gere Adresse kan man nemt forandre
Adresse til det forkerte Medlem,
hvorved der bliver to Fejler paa
Listen i Stedet for at rette en.

Artikler bør være Over-Sekretæren
i Hænde den 10de i Maaned for at
komme i Betragtning i det følgende
Numer; Loge Nyt kan modtages ind-
til den 20de.

Logernes Sekretærer og Kasserere
bedes lægge særlig Mærke til føl-
gende:

Paa Grund af at der paa Bladets
Adresseliste ikke er opgivet Medlem-
mers Hoved- eller Loge-Numer, og da
der er mange Medlemmer af samme
Navn, er det absolut nødvendigt ved
Udslettelse af Medlemmer, hvadenten,
paa Restance, i „good standing“ eller
ved Dødsfald, at opgive et saadant
Medlems Adresse, saaledes at det rette
Medlems Navn kan blive strøget
paa Bladets Adresseliste.

Ligeledes maa Sekretærene paase,
at der ved Optagelse af ny Medlem-
mer opgives fuldstændig Adresse paa
Ansøgningen, da Bladet vil blive
sendt efter denne Adresse.

P. H. JOHNSEN'S MONUMENT.

Som bekendt har en Fælleskomite
af Omaha Loger i det sidste Halvaar
foretaget en Indsamling blandt Brød-
re af Samfundet med det Formaal at
rejse et Monument for afdøde Broder
P. H. Johnsen, der afgik ved Døden i
sit Hjem i Omaha den 27 Oktbr. 1915.
„Gamle Johnsen,” som han almind-

lig kaldtes blandt Brødrene var en af
Stifterne af Det Danske Brodersam-
fund og lagde i sin Tid en stor Energi
for Dagen for vort Samfunds Oparbej-
delse, og netop i de Aaringer da dets
Existens ikke var saa befæstet som
Tilfældet er nu.

Dette Monument blev afsløret Søn-
dag den 24de September paa Forest
Lawn Kirkegaarden ved Omaha, og
en meget stor Forsamling af Brødre
fra Omaha og Omegn overværede
Højtideligheden. Først samledes man
ved Wahington Hall Kl. 2 om Efter-
middagen, og derfra kørtes dels med
Automobiler og dels pr. Sporvogn ud
til Kirkegaarden. Der var over et
halvt hundrede Automobiler i det lan-
ge Tog som kørte gennem Byen, og
da man samledes ved Graven var der
mere end 500 Mennesker tilstede. Den
Afdødes Familie blev givet en Æres-
plads ved Monumentet og derefter
holdtes Mindetaler over den gamle
Broder. Pastor Bertelsen var velvil-
ligt kommen tilstede med Kirkens
Sangkor og dernæst talte Brodersam-
fundets Over-Præsident, T. P. Niel-
sen. Endvidere talte Redaktør So-
phus F. Neble. Hele Brodersamfun-
dets Overbestyrelse var tilstede.

I. P. PAULSEN.

En anden af Brodersamfundets Stif-
tere og flittige Arbejdere i de første
trange Dage, Broder I. P. Paulsen i
Minneapolis, Minn., er i September
Maaned afgaaet ved Døden. Paulsen,
der blev lidt over 60 Aar, var i sin
Tid flere Gange Over-Sekretær og paa
sine Refser i danske Settlementer ud-
rettede han den Gang meget for at
grundfæste Samfundet og skaffe det
Udbredelse paa forskellige Egne. Han
stammede fra Sønderjylland og næ-
rede hele sit Liv en stor Forkjærlig-
hed til alt hvad der angik Danskhe-
den herovre. Han har skrevet et Ka-
pitel om Brodersamfundets Historie
i det historiske Værk om Danske i
Amerika, som for nogle Aar siden
blev udgivet af et Firma i Min-
neapolis, og ligeledes har han gjen-
nem Aarene skrevet mange Sange og
Digte for Loger og Foreninger.

Under Konventionen i St. Paul i
Oktober 1915 blev han hædret af de
forsamlede Brødre paa mange Maa-
der, og kort efter blev der gennem
Overbestyrelsen overrakt ham en
Æresmedaille af Guld. Med I. P.
Paulsen er atter en gammel trofast
Broder gaaet og hans Arbejde bør en-
indres som en Inspiration for de
mange Tusinde der i vore Dage bærer
Samfundet frem til et Omfang og en
vidtforgrenet Gerning, som de gamle
Brødre næppe turde drømme om i de
første trange Dage.

Overbestyrelsen for Det Danske
Brodersamfund har i Dagene fra den
20de til den 27de September været
forsamlede paa Hovedkontoret i Oma-

ha for at gennemgaa Regnskaberne
og drøfte forskellige Sager angaaende
Samfundets Ledelse. Den exekutive
Komites Rapport over Regnskaber vil
blive meddelt i næste Numer.

Under sit Ophold i Omaha havde
Overbestyrelsen Lejlighed til at træf-
fe cirka 70 Delegater fra Søster-
samfundets Loger i det vestlige Ame-
rika, som befandt sig paa Vej til Søs-
tersamfundets Konvention i St. Paul,
Minn. Efter fulden Arbejde er
Overbestyrelsen afrejst til denne
Konvention og vil deltage i den store
Sammenkomst af Delegater fra Loger
og Det Danske Søstersamfund i
Amerika.

„Booster“ Arbejdet.

Det lader til, at Overbestyrelsens
Plan at arrangere en „Booster Maa-
ned“ over hele Landet i Oktober, har
slaaet ualmindeligt godt an alleveg-
ne. Til Over-Sekretærens Kontor er
der allerede indløbet Meddelelse fra
mange Loger, som erklærer, at de
energisk vil kaste sig ind i Kampen
for at forøge Det Danske Brodersam-
funds Medlemsantal, saaledes, at vi
ved Ugangen af 1916 kan opvise den
forholdsvise Væxt, som er nødvendig
for at naa Tallet 30,000 i Aaret 1919.

Paa forskellige Egne har man valgt
forskellige Maader at gaa til Værks
paa. Det synes dog som den mest po-
pulære Plan er at dele en Loge i to
Hold og derved skabe en venskabelig
og broderlig Konkurrence. Pakker
med Ansøgningsblanketter udsendes
nu næsten daglig fra Over-Sekretæ-
rens Kontor, og hvis blot de halve af
disse vender tilbage paategnede in-
den Nytaar, saa har vi tilfulde naaet
Maalet for 1916.

I denne Forbindelse maa det her
bemærkes, at „Booster“ Arbejdet
ikke er indskrænket til Oktober Maa-
ned men vil blive fortsat gennem
November, og Resultaterne for begge
Maanederne vil blive medregnede i
Opgjørelsen.

Blandt de Loger, som i sidste Uge
har skrevet efter Ansøgninger og gi-
vet Udsagn om at ville arrangere
„Booster“ Kontester kan her anføres:

Loge Nr. 1, Omaha Neb.; Loge Nr.
19, Omaha, Neb.; Loge Nr. 71, Penn-
Yan, N. Y.; Loge Nr. 157, Audubon,
Ia.; Loge Nr. 291, Ogden, Utah; Loge
Nr. 254, Brush, Colo.; Loge Nr. 212,
Waterloo, Ia.; Loge Nr. 9, Oshkosh,
Wis.; Loge Nr. 134, Ringsted, Ia.;
Loge Nr. 103, Waterbury, Conn.; Loge
Nr. 307, Astoria, Oreg.; Loge Nr. 32,
New Haven, Conn.; Loge Nr. 35, Chi-
cago, Ill.; Loge Nr. 140, Chicago, Ill.;
Loge Nr. 185, Madison, Wis.; Loge
Nr. 34, Dwight, Ill., og mange flere.

For at give Loger og Medlemmer
en Ide om hvorledes Arbejdet exem-
pelvis kan gribes an, aftrykkes her et
Brev, som Loge Nr. 19's „Booster
Hold“ har tilsendt sine Medlemmer.
Man vil bemærke, at Nr. 19's Kon-

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Der-
som denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til din
Loges Sekretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn Medlem af Loge Nr.
Gamle Adresse By Stat
Ny Adresse By Stat

test vedvarer til Februar, 1917. Dette er en Sag, som hver Loge bør afgjøre for sig selv, alt efter de lokale Forhold og Chancer.

Broder:

Ved Loge Nr. 19's Møde, afholdt d. 13de September 1916, blev Hans C. Hansen og Mike M. Back udnævnte som Kaptejner til at fordele Logens Medlemmer i to Hold, som vil optage en Kamp med hinanden for at faa nye Medlemmer til Logen.

Tillige blev det vedtaget at begynde denne Kontest strax samt at alle nye Medlemmer optaget før 1ste Febr. 1917 vil tælle for det tabende og vindende Hold, samt at det vindende Hold faar en Præmie, som ikke maa overstige 50 Cts. per nyt Medlem optaget og indmeldt af deres Hold. Endvidere at det tabende Hold maa holde et Gilde for det vindende, og at kun saadanne Medlemmer i begyndelse, som i dette Tidsrum har indmeldt mindst et nyt Medlem, er berettiget til at deltage i dette Gilde uden Betaling.

Krigen i Europa viser hvor stor Betydning det har at være forberedt til at slaa det første Slag, og da Du er udvalgt til at være paa vor Side sender vi hermed en Ansøgnings Blanket, som Du venligst anmodes om strax at faa en af dine Bekendte som ikke tilhører Samfundet, til at udfylde og betale \$2 med Ansøgningen. Derefter maa han betale \$1 for Lægeundersøgelsen samt \$2, naar han optages som fuldtberettiget Medlem — \$5 ialt for Optagelsen.

Dersom Du kender en eller flere, som ikke tilhører og som Du ikke kan faa til at indgive deres Ansøgning bedes Du venligst meddele Vedkommendes Navn og Adresse til en af Undertegnede."

I sidste Numer af Bladet findes en Trykfejl under den eksekutive Komites Forhandlinger. I en Rapport fra Loge Nr. 35 i Chicago, Ill., staar anført at Logen har udbetalt til et Medlem \$378 — hvilket skulde være \$1,378.

Vi gjentager med endnu større Føje at dette Exempel paa hvad vore Loger udretter for deres syge eller trængende Medlemmer er det bedste Bevis for vort Samfunds store Nytte og Uundværlighed blandt de Danske i Amerika.

Den eksekutive Komites Forhandlinger.

Port Chester, N. Y., 7de Aug. 1916. Den eksekutive Komite af D. B. S.

Loge Nr. 50 D. B. S. ansøger hermed den nævnte Komite om Extrahjælp til vore syge Broder Mads Søndermose, han har for længere Tid tilbage faaet udbetalt største Parten af hans Sygehjælp, og nu er han af Lægerne sendt op i den nordlige Part af Bjergene for hans Helbred.

Det bemærkes, at hans 16-aarige Datter er Invalid og ikke istand at forsørge sig selv.

Logen har gjort for ham hvad de kan foreløbig, nu haaber vi den ærede Komite vil se ind til Sagen og se hvad de formaar at gøre for ham.

Mads Søndermose er 51 Aar gammel og er Snedker, han har \$15.00 om Ugen, har to Børn, 16—18 Aar gl. Vedkommende har ingen Forældre at forsørge. Denne Broder har tilhørt Logen og Samfundet i 24 Aar, og tilhører Assurancefondet. Vedkommende har ikke tidligere faaet Hjælp af Hovedlogens Generalfond, men af Logen har han faaet \$35.00. Han har været syg siden Nytaar. Logen har betalt ham ved denne Sygdom \$117.00. Logen betaler per Uge til syge Brødre \$6.00 for 13 Uger, \$3.00 for næste 13. Logen

tæller 104 Medlemmer og har en Kassebeholdning paa \$1,000.00.

Vedkommende er Medlem af Dansk Sygekasse, Knight of Pythian og Carpenters Union, den først \$6.00 for 13 Uger, \$3.00 for næste 13; den anden \$5.00 for 13 Uger, den tredje \$5.00 for 13 Uger.

Med broderlig Hilsen og Agtelse, CHR. IVERSEN, Sekr. Iversen:—\$45.00 af Hjælpefondet. Jørgensen:—\$35.00 af Hjælpefondet. Nielsen:—\$30.00 af Hjælpefondet. Christensen:—\$30.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$10.00 af Hjælpefondet. Kendelsen bliver \$30.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, O. P. * * *

Chicago, Ill., i Aug.

Chicago Loge Nr. 18 tillader sig herved at ansøge den eksekutive Komite om Hjælp af Hovedlogens Generalfond til vore syge Broder Jørgen P. Jørgensen. Han er 53 Aar gammel og er Skrædder. Vedkommende har 7 Børn i Alderen fra 5 til 21 Aar, har ingen Forældre at forsørge. Denne Broder har tilhørt Logen og Samfundet siden den 20 Januar 1896, tilhører Assurancefondet, vedkommende har ikke tidligere faaet Hjælp af Hovedlogens Generalfond men af Logen har han faaet \$10.00. Vedkommende har været syg siden 28de Juli 1915. Logen har betalt ham ved denne Sygdom, 52 Uger a \$6.00. Logen betaler til syge Brødre pr. Uge \$6.00. Logen tæller 451 Medlemmer og har en Kassebeholdning paa \$2,191.51 cent. Vedkommende er ikke Medlem af andre Loger eller Sygekasser. Broder Jørgensen er af Logen paa det varmeste anbefalet til Hjælp.

P. S. Logen har 15 til 20 Medlemmer paa Sygelisten siden 1 Jan. 1916. Logen har 9 Brødre og 2 Brødres Hustruer døde siden 1 Jan. 1916.

OLE BERG, Sek.

Iversen:—\$35.00 af Hjælpefondet. Jørgensen:—\$50.00 af Hjælpefondet. Nielsen:—\$40.00 af Hjælpefondet. Christensen:—\$50.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$25.00 af Hjælpefondet. Kendelsen bliver \$40.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, O. P. * * *

Salt Lake City, Utah, 30te Aug. 1916. Til den ærede eksekutive Komite af Det Danske Brodersamfund. Ærede Brødre.

Logen Nr. 78 vedtog paa sidste Møde at ansøge den eksekutive Komite om Extrahjælp til vore syge Broder Wm. Johansen, som har lidt af Tuberculosis for 14 Maaneder. Logen har udbetalt ham al den Sygehjælp han tilkommer og i Betragtning af hans haabløse Tilstand (den ene Lunge er fuldstændig gaet og den anden tærer hen) har Logen yderligere ydet ham Extrahjælp paa \$50. Da vedkommende Broder ikke har været i Stand til at tjene noget for Familiens Ophold i al den Tid, beder Logen Nr. 78 at anmode om Extrahjælp af Samfundets General eller SpecialFond.

Wm. Johansen er 35 Aar gammel og er Packer. Hans Indtægt per Uge er \$20—\$22, han har 2 Døtre, 10—13 Aar gamle. Vedkommende har ingen Forældre at forsørge. Har tilhørt Logen siden 1 November 1900, og tilhørt Samfundet siden 15 November samme Aar, og tilhører Assurancefondet. Vedkommende har ikke tidligere faaet Hjælp af Hovedlogens Generalfond; men af Logen. Var syg i nogle Uger (Ulykkestilfælde). Denne Broder har været syg i 14 Maaneder, Logen har betalt ham \$1.92 i Sygehjælp og \$50 i Extrahjælp. Logen betaler \$6 per Uge til syge Brødre, Logen tæller cirka 170 Medlemmer og har en Kassebeholdning paa \$2,000. Vedkommende er ikke Medlem af andre Loger eller Sygekasser.

Med broderlig Hilsen paa Loge Nr. 78's Vegne.

AXEL JOHANSEN, Sekretær.

Kendelsen bliver \$50 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-President. * * *

Boelus, Neb., den 31 Aug. 1916. J. Michaelsen, Omaha, Neb.

Broder Over-Sekretær. Til videre Oplysning angaaende Broder N. P. Hansens Sygdom sendes hermed Lægeattest. N. P. Hansen er 61 Aar gammel og har tilhørt Sam-

fundet siden 1898. Han har modtaget i Sygehjælp af Logen cirka \$100 (Logen her har ingen Sygekasse), og af Samfundet \$300, som Loven foreskriver. Broder Hansen har ingen som helst Indkomst af nogen Slags og er derfor i trængende Omstændigheder. Paa Loge Nr. 165's Vegne.

C. HERMANSEN, Sekretær.

Rockville, Neb., Aug 24, 1916.

To whom it may concern.

This is to certify that N. P. Hansen, Boelus, Neb., is totally blind and has been so for a period of five (5) years, and for a period of two (2) years prior to that time was unable to see enough to carry on his usual vocation.

D. L. E. DICKINSON.

Kendelsen bliver \$50 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-President. * * *

St. Paul, Minn., 1ste Sept. 1916.

Til den ærede eksekutive Komite af Det Danske Brodersamfund.

H. C. Andersen Loge Nr. 91 tillader sig herved at ansøge den eksekutive Komite om Hjælp af Hovedlogens Generalfond til vor syge Broder, Holger Frederik Folden. Han er 37 Aar gammel og er Gartner. Hans Indkomst per Uge er \$18—\$20. Vedkommende har 7 Børn, den ældste er 14 Aar gammel. Har ingen Forældre at forsørge. Denne Broder har tilhørt Logen og Samfundet i 8 Aar, og tilhører Assurancefondet. Vedkommende har ikke tidligere faaet Hjælp af Hovedlogens Generalfond; men af Logen har han faaet en Hjælp paa \$10. Denne Broder har været syg siden den 27 Marts d. A. Logen har betalt ham under denne Sygdom \$78. Logen betaler \$6 per Uge til syge Brødre. Logen tæller 326 Medlemmer og har en Kassebeholdning paa \$1,488.42. Jeg tror ikke denne Broder er Medlem af andre Loger eller Sygekasser.

Med broderlig Hilsen paa Loge Nr. 91's Vegne.

WM. J. REIMERS, Sekretær.

Kendelsen bliver \$50 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-President. * * *

Clinton, Iowa, 12te Sept. 1916.

Den ærede eksekutive Komite.

Brødre:—Clinton Loge Nr. 11 tillader sig ved nærværende at ansøge om et Bidrag af Hovedlogens Generalfond for Broder Paul Paulsen, Hoved Nr. 1468, Loge Nr. 40, som ved et apoplektisk Tilfælde den 10 December 1914 blev gjort arbejdsudygtig for Resten af hans Levetid. Broder Paulsen har for 4 Uger siden haft et nyt Anfald og henligger nu nærmest hjælpeløs med aldeles intet Haab om nogensinde at kunde overkomme Sygdommen.

Paul Paulsen er 69 Aar gammel, og er Arbejder. Hans Indkomst per Maaned er \$55. Vedkommende har 4 Voksne Børn, har ingen Forældre at forsørge. Denne Broder har tilhørt Logen og Samfundet i 28 Aar og tilhører Assurancefondet. Vedkommende har ikke tidligere faaet Hjælp af Hovedlogens Generalfond; men af Logen har han faaet \$60. Denne Broder har været syg 1 Aar og 9 Maaneder og Logen har betalt ham under denne Sygdom \$100. Logen betaler per Uge til syge Brødre \$5. Logen tæller 179 Medlemmer og har en Kassebeholdning paa \$4,161.84. Vedkommende er ikke Medlem af andre Loger eller Sygekasser.

I Haab om, at D. B. S's ledende Mænd, naar de mødes, vil tage denne Sag under Overvejelse, sender jeg sluttelig vor bedste og broderligste Hilsener til Dem ved at jeg tegner.

Med broderlig Hilsen og Agtelse, L. C. BORUP, Sekretær.

Kendelsen bliver \$40 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-President. * * *

Dwight, Ill., den 16 Sept. 1916.

Til den eksekutive Komite for D. B. S. Loge Nr. 34, D. B. S., Dwight, Ill., tillader sig herved at ansøge den eksekutive Komite om Extrahjælp til Broder Andrew Hansen, Loge Nr. 30, Hoved Nr. 3259. Broder Hansen er 51 Aar gammel og har været Medlem af Logen i 25 Aar, han har været syg og sengeliggende for 13 Maaneder og vil, saa vidt vides, aldrig blive rask mere. Familien lever i smaa Omstændigheder og trænger sikkert haardt til Hjælpen. Logen her har udbetalt Broder Hansen 12 Ugers Sygehjælp, ialt \$48, hvilket er alt Logen ifølge

vore Love kan betale, men har foruden udbetalt Broder Hansen i Extrahjælp \$24. Logen ejer cirka \$1,300 og har 92 Medlemmer. Vi har haft 6—7 Brødre paa Sygelisten hele Vinteren, saa det har været haardt ved vor Kassebeholdning. Broder Hansen anbefales herved paa det varmeste til den eksekutive Komites Velvillie paa Logens Vegne.

Med broderlig Hilsen,

C. M. CLAUSEN,

Sekretær for Loge Nr. 34.

Kendelsen bliver \$40 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-President.

Brev fra Danmark.

Kolding, 8de August.

Det glæder mig at kunde meddele, at Samfundsbladet modtager jeg regelmæssigt, selv om noget forsinkel, paa Grund af Englændernes Tilbageholdelse af Posten, men de maa vel finde Bladets Tone fuldstændig neutral, siden de lader det passere.

Naa, vi befatter os jo heller ikke med politiske eller religiøse Sager, og vel heller ikke med nationale Spørgsmaal, ud over, at vi benytter det danske Sprog ved vore Møder; og som Bladet rigtig bemærker, ønsker nogen af Brødrene, at vi skulde gøre mere for Danskhedens Sag saa henvises det dem til hver især, at melde sig ind i de respektive Foreninger, hvis Formaal er andre end Brodersamfundets.

Ved at læse Bladet kan man jo se, at vi har mere end nok, at bruge vore Midler til, paa vort specielle Omraade. Jeg mener de mange Ansøgninger till den eksekutive Komite om Extrahjælp til syge og trængende Brødre og deres Familie, og jeg ved ikke noget Formaal, som kunde være bedre at bruge Penge til.

Samtidig ser jeg, at Komiteen henstiller til de Loger, som ingen Sygekasse har, at faa en saadan grundlagt, thi vel er Samfundets Hovedformaal at hjælpe de afdøde Medlemmers Efterladte, men vi ser jo ogsaa, at Nøden kan være stor, selv om Forsørgeren lever.

Man kan læse mange Ting af Interesse i Bladet blandt andet ogsaa Brevet fra Petaluma, Cal. Man kunde sige at det var bedst, om Brevet ikke var bleven skrevet, men det næst bedste vilde saa have været, at det ikke var bleven sat i Avisen. Det siges jo, at man skal ikke vaske sit snavsede Linned o. s. v.

Imidlertid er der noget, som hedder Kondeute, som en Embedsmand kan bruge, naar det kan fremme en god Sag; i dette Tilfælde til Fordel for en afdød Broders Arving; i Stedet for at henvise til Lovens Paragrafer.

Forholdet maa være omvendt i Amerika, thi det er f. Ex. mere fordelagtigt at sende mit Kontingent til Logen i San Francisco pr. Bank Check end pr. Postanvisning. Bankens Kurs er mere liberal.

Der skrives en Del i Bladet, om dette Referendum, som blev taget fra de menige Medlemmer ved sidste Konvention; det er ikke rart, at blive sat ud af Spillet og gjort umyndig, men Tendensen synes at gaa i den Retning, i Statsstyre, og i Foreninger, det danske Folk blev ogsaa frataget Folkeafstemning i vigtige Sager, ved den nye Grundlov.

Nogle Delegerater henviser til Nebraska's Konstitution, andre siger den forbyder det ikke. Hvad skal man nu tro, og dersom det kunde gaa an, at vi var myndige før, hvorfor maatte vi saa ikke vedblive med at være det?

Med broderlig Hilsen,

J. F. SCHMIDT.

RESOLUTION.

I Anledning af Broder J. P. Paulsens dødelige Afgang den 5te September 1916 vedtog Thorvaldsens Loge Nr. 45, D. B. S., ved sit Møde den 15de September:

At vor Loge dybt beklager Tabet af et godt og trofast Medlem, og at Logens Charter bliver draperet i 30 Dage, og at Logen herved bevidner afdødes Hustru og Børn vor dybeste Sympati og Deltagelse.

Minneapolis, Minn., den 15de September 1916.

R. SOMMER, President.

C. MACKEPFRANG, Sekretær.

Regnskab for August

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET

Kassebeholdning den 1 Aug. 1916.....	\$24,665.92	
Indbetalt i Assessment	17,318.26	
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago.....	66.17	
Aug. 11. Marie S. Clara og Alb. Plough, Seattle, Wash., Assur.....	\$ 1,000.00	
Aug. 11. Margrethe Lyddikson, Walparico, Ind., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 11. Maren Sophie Henriksen, Oakland, Cal., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 11. Carl F. Hansen, Ludington, Mich., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 35, Hoved Nr. 3704 i Ludington Loge Nr. 51.....	100.00	
Aug. 11. Peter Marius Petersen, Chicago, Ill., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 11. Marie Christensen, Omaha, Neb., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 15. Anna Thiesen, Davenport, Iowa, Assurance.....	1,000.00	
Aug. 15. Maren Christensen, Chicago, Ill., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 17. Anna Mikkelsen, So. Omaha, Neb., Assurance.....	250.00	
Aug. 18. Rasmus Jacobsen, Owatonna, Minn., 10% af hans Assu- rance Loge Nr. 23, Hoved Nr. 4979 i Owatonna Loge Nr. 72	50.00	
Aug. 18. Johanne Petersen, New York, N. Y., Assurance.....	500.00	
Aug. 19. Caroline Petersen, Island, Ill., Assurance.....	250.00	
Aug. 23. Jørgen Hansen, Chicago, Ill., 10% af hans Assurance Loge Nr. 56, Hoved Nr. 1133 i Chicago Loge Nr. 18.....	100.00	
Aug. 24. Albert Sørensen, Port Chester, N. Y., Assurance.....	500.00	
Aug. 24. Anna M. Sørensen, White Hall, Mich., Assurance.....	500.00	
Aug. 28. Johanne Johnsen, Chicago, Ill., Assurance.....	500.00	
Aug. 28. Jensine Nielsen, Chicago, Ill., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 28. Andrea Brønd, Chicago, Ill., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 28. Anna M. Johnsen, Hastings, Neb., Assurance.....	1,000.00	
Aug. 28. Balance	29,300.35	
	\$42,050.35	42,050.35

Kassebeholdning den 1 Sept. 1916.....\$29,300.35

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1 Aug. 1916.....	\$15,574.70	
Indbetalt i Aug. Maaned	730.55	
Indbetalt i Aug. Maaned Hovedskat.....	2,713.00	
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago.....	21.14	
Aug. 1. W. Farnam Smith Co., Leje af Kontor og Vault i Aug. Md.....	40.00	
Aug. 11. Western Newspaper Union, Trykning og Mailing af Bladet Nr. 7, \$224.40; Adresseforandring, \$11.81.....	236.21	
Aug. 15. Chris Lund Osakis Loge Nr. 132, mistet Arm, Extrahjælp	100.00	
Aug. 15. Thomas A. Hald, Sioux City Loge Nr. 62, Begravelseshjælp	50.00	
Aug. 15. S. Iversen, Rejse til Springfield, Mass., Indsættelse af Loge Nr. 312, \$3.12, Dagløn \$1.50, og 25 Aars Jubilæum Loge Nr. 46, Rejse \$4.50, Dagløn \$1.50.....	11.06	
Aug. 15. S. Iversen, Rejse til Loge Nr. 192, \$5.88; Dagløn, \$1.50; Stif- telsesfest Loge Nr. 50, \$3.12; Dagløn, \$1.50; 25 Aars Ju- bilæumsfest, samt Loge Nr. 205, \$3.40; Dagløn, \$1.50, Stiftelsesfest	15.40	
Aug. 15. S. Iversen, 500 Letter Heads, \$2.50; 500 Envelopes, \$1.50; do. 500, \$1.25	5.25	
Aug. 16. A. E. Kjeldgaard, Chicago, Ill., Loge Nr. 18, Begravelseshjælp	50.00	
Aug. 16. J. P. Thomsen, Chicago, Ill., Loge Nr. 140, Begravelseshjælp	50.00	
Aug. 17. M. K. Juhl, Denver, Loge Nr. 43, Begravelseshjælp.....	50.00	
Aug. 19. Knud P. Olsen, Ferndale Loge Nr. 95, Begravelseshjælp.....	50.00	
Aug. 21. J. Michaelsen, Rest af Løn til gode i Juli Kvartal.....	250.00	
Aug. 23. J. P. Jacobsen, Boomer Loge Nr. 137, Begravelseshjælp.....	50.00	
Aug. 28. Ole Hansen, Co. Bluffs, Genoparbejdelse af Marquette Loge Nr. 209	10.00	
Aug. 28. Chr. Madsen, Luverne Loge Nr. 149, Begravelseshjælp.....	50.00	
Aug. 28. Hans F. Mortensen, Chicago Loge Nr. 18, Begravelseshjælp	50.00	
Aug. 30. B. F. Madsen, Omaha, Neb., Loge Nr. 1, Begravelseshjælp.....	50.00	
Aug. 31. H. Nordheim, Bogholder, Løn for Aug. Maaned.....	80.00	
Aug. 31. Ragna Christensen, Typewriter, Løn for Aug. Maaned.....	40.00	
Aug. 31. Axel Andersen, Medhjælper ved Bladet, Løn for Aug. Md.....	50.00	
Aug. 31. J. Michaelsen, Porto, Exp., Telf. Telg. m. m. i Aug. Md.....	51.54	
Aug. 31. Balance	17,699.93	
	\$19,039.39	19,039.39

Kassebeholdning den 1 Sept. 1916.....\$17,699.93

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1 Aug. 1916	\$16,669.75
Aug. Renter for Kuponer—	
Luther, Iowa	450.00
Kimbalton, Iowa	110.00
Vermillion, South Dakota	250.00
Morristown, South Dakota	100.00
Oakland, Illinois	250.00
Breda, Iowa	75.00

Kassebeholdning den 1 September 1916

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1 September 1916.....	\$ 17,904.75
Bonds i Safety Vaults, Omaha, Neb.	342,700.00
	\$360,604.75

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1 Aug. 1916.....	\$ 6,142.60
Aug. 15. A. Thorsager, Chicago, Loge Nr. 35, Extrahjælp.....	45.00
Aug. 15. Knud Nielsen, Chicago, Loge Nr. 35, Extrahjælp.....	45.00
Aug. 24. Wm. H. Nielsen, Brainerd Loge Nr. 142, Extrahjælp.....	30.00
Aug. 25. Mads Søndermose, Port Chester, Loge Nr. 50, Extrahjælp	30.00
Aug. 24. Balance	5,992.60
	\$6,142.60

Kassebeholdning den 1 Sept. 1916.....\$ 5,992.60

UDESTAAENDE CHECKS.

Loge Nr. 106, \$100; Loge Nr. 69, \$50; Loge Nr. 91, \$50.....	\$ 200.00
Loge Nr. 164, \$50; Marie S. Clara og Albert Plough, \$1,000.....	1,050.00

Maren Sophie Henriksen, \$1,000; Loge Nr. 35, \$45.....	1,045.00
Loge Nr. 35, \$45; Anna Thiesen, \$1,000.....	1,045.00
S. Iversen, \$11.06; S. Iversen, \$15.40; S. Iversen, \$5.25.....	31.71
Maren Christensen, \$1,000; Loge \$18, \$50.....	1,050.00
Loge Nr. 140; \$50; Loge Nr. 43, \$50	100.00
Anna Mikkelsen, \$250; Rasmus Jacobsen, \$50	300.00
Johanne Petersen, \$500; Loge Nr. \$95, \$50.....	550.00
Caroline Petersen, \$250; J. Michaelsen, \$250.....	500.00
Loge Nr. 137, \$50; Jørgen Hansen, \$100	150.00
Loge Nr. 142, \$30; Albert Sørensen, \$500.....	530.00
Anna M. Sørensen, \$500; Loge Nr. 50; \$30.....	530.00
Ole Hansen, \$10; Loge Nr. 149, \$50	60.00
Johanne Johnsen, \$500; Jensine Nielsen, \$1,000.....	1,500.00
Andrea Brønd, \$1,000; Loge Nr. 18, \$50.....	1,050.00
Loge Nr. 1, \$50; H. Nordheim, \$80	130.00
Ragna Christensen, \$40; Axel Andersen, \$50	90.00
J. Michaelsen, \$51.54; Anna M. Johnsen, \$1,000.....	1,051.54
	\$10,963.25

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds	\$342,700.00
Kassebeholdning i Assurancefondet	29,300.35
Kassebeholdning i Generalfondet	17,699.93
Kassebeholdning i Hjælpefondet	5,992.60
Kassebeholdning i Garantifondet	17,904.75
Checks udestaaende den 1 Sept. 1916.....	10,963.25
	\$424,560.88

SAMFUNDETS VÆRDIER DEPONERET SOM FØLGENDE.

First Nat. Bank, Safety Vaults Omaha, Neb., Bonds.....	\$342,700.00
Con. & Com. Nat. Bank, Chicago, Ill.	59,622.33
Bank of Benson, Neb. (Certificate)	6,000.00
First Nat. Bank, Omaha, Neb. (Certificate)	8,424.50
Omaha, Nat. Bank, Omaha, Neb. (Certificate)	7,000.00
Checks beroende hos Over-Kasserer	814.50
	\$424,560.88

Chicago den 7 Sept. 1916

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasserer.

Chicago, Aug. 1, 1916.

Mr. J. Michaelsen, Danish Brotherhood of America.
This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood of America, as shown by the books of Continental and Commercial National Bank of Chicago at the close of business, Aug. 31, 1916, was Fifty-nine Thousand Six Hundred Twenty-two and 33-100 (\$59,622.33).

GEO. HOLMES, Auditor.

Bøgskoven.

Farvel mit Fødeland jeg byder.
Jeg rejser til en fremmed Havn.
Hør, hist fra Skibet Klokkeren lyder,
Jeg føler alt i Hjertet Savn.
Farvel, I danske Bøgskove,
Hvor Nattergale Triller slaa;
Farvel, Du friske, danske Vove,
Til Danmark min Længsel vil gaa.
Farvel, Du mit Fødeland,
Med den friske, grønne Strand;
Farvel, Du mit kjære gamle Danmark,
Farvel, Du mit Fødeland.

Saaledes synger Digteren, betaget af sit Hjemlands Skov — den underbare, skønne Bøgskov.

Det er bleven sagt, at et Lands Karakter især kjendetegnes ved den Træsart, som er fremherskende i dets Skove. I de nordiske Lande er det særlig Danmark, som er pyntet med Bøgskovens smaragdgrønne Diadem. Men ogsaa Skaane har en Krans af Bøgeløv flettet om Midien, idet Skraaningerne langs de to Aase, som fra Nordvest i sydlig Retning adskiller de frugtbare Sletter — eller rettere sammenbinder dem, lige fra Kullen ved Sundet ned til Stenshoved — er bevoxede med den herligste Bøgskov.

Naar man betragter Bøgen med dens ranke, høje Stamme, sølvgraa Bark, smukt formede Grene med friske, grønne Blade — naar man ser Bøgen hæve sine vældige Kroner som et Tempelhvelv, faar man Indtryk af, at staa overfor en mægtig Skjønhed, paa en Gang noget stolt, blødt behageligt, noget med næsten moderlig Ømhed over sig.

Det samme varme, hjertelige Skjønhedsindtryk faar man ogsaa af de Lande, hvor Bøgen voxer frodigt, f. Ex. paa Sjælland, hvor den ofte breder sig lige ud til Stranden, bader sine Rødder i de blaa Vover og spejler sine stolte Kroner i det klare Vandspeil. Det er denne Idyl, som kommer til Orde i Sangen:

Droslen slog i Skov sin klare Trille,
Sang om Bøgens lyse, grønne, Blad;
Duggens Perler faldt paa Roser vilde,
Laa med Glands i Solens Straalebad.
Fatted' Du den Klang i Fuglens Tone?
Højt den sang det rige Danmarks Lov,
Sang, saa det gav Lyd i Skovens Krone:
Dejlig er den danske Bøgskov.

Det er næsten umuligt at skildre den Fortryllelse, som betager en paa en smuk Foraarsmorgen ved Solopgang, naar Solens Straaler titter legende ind mellem dugvaadt, lysegrønt Bøgeløv — naar man er uforstyrret af Menneskers Larm og Dagens Travlhed, og kan lytte til Fuglens Morgensang og Vindens sagte Sus i Bøgenes Kroner. Det er en Andagtsstund, som stemmer til Fred og Id.

Man kan prise Egens stolte Pragt og kalde den „Skovens Konge,” men Bøgens yppige Skjønhed har den dog ikke. Og i Dalens Skygge faar man en Følelse af Tryghed, som gjør, at man føler sig hjemme midt i Skoven. Det er, som om man der befandt sig i Havn for alle Storme — som om man laa ved sin Moders Barm, hvor intet ondt kan naa en.

Det er vanskeligt at sige, naar Bøgskoven tager sig smukkeste ud. Mange er af den Mening, at den er fagrest mod Efteraar, naar der er strøet Guld i de grønne Kroner og de har faaet en Farvepragt, som har lokket mange af Malerkunstens Mestre til at forsøge sig med Penslen at efterligne dens Rigdom af Farver. Der er da en Farveskiftning over Bøgskoven, saa betagende, at alt andet synes mat og blegt. Det er ikke almindeligt, vissent Løv, som minder om Førgjængelighed og faar os til at længes mod næste Vaar. Nej, Bøgeløvet dør i Skjønhed. Og Træet strør ikke sit rødgyldne Løv ud, inden Rimfrosen kommer og forærer det hvide Krystaller i Stedet.

Bøgen giver Indtryk af Rigdom, som den frugtbare Jord, der nærer den. Den er stærk og mægtig og forfægter sin Plads i Hjemlandets Jord med en Kraft, som faar Snyltere til at sygne hen og tilsidst give op paa det omstridte Omraade.

Bøgen trives ikke ret højt mod Nord, kan vel findes hist og her i smaa Lunde, men ikke i saa store, udstrakte Skove som i Danmark, Skaane og visse Steder i Blekinge og Halland.

I 60 Aars Alderen er Bøgen fuldvoxen, men modstaar endnu i 150 og 200 Aars Alderen Anfald af stærke Storme uden at knækkes.

Et Bøgebaal i de gammeldags Kakkelovne, var en Nydelse, som selv de mindre Bemidlede i min Barndom i Skaane havde Raad til, men som nu der betragtes som en Luxus, der gaar Fattigmand forbi. Nu er det kun de

Rige der, som kan flutte sig med Bøgeved, gamle Kakkellovne og de rene, klare Gløder paa Hjemmets Arne, som tidligere gjorde dette saa hyggeligt. Nu har man i Stedet faaet Kul og Sod, eller til Ertatning de kjedelige, men praktiske Varmeledninger.

Nu hører man ikke Spinderokkens muntre Snurren som Akkompagnement til gamle, vemodige Sange ved Bøgebaalets flammende Skin paa Hjemmets Arne, medens Vinterstormene hylede om Hushjørnet og Skyggerne i det svagt oplyste Rum dannede underlige Figurer i de skumle Kroge. Det skarpe elektriske Lys har fordrevet Spøgelseshistorierne, som spændtes sammen med Garnet paa Rokketenen.

Men endnu, takket være Regjerings Indgriben, staar Bøgeskoven vældig, frodig og fager — sit Hjemlands stolteste Smykke. Endnu vifter milde Vinde gennem de tætte Kroner — hvisker om Sagn fra længst forsvundne Dage. Endnu skygger de over en opvoxende Ungdoms Lege og Forhaabninger — endnu taler de til unge, lyttende Øren om, at deres Hjemland er et Land, der flyder med Mælk og Honning. — Ellen Lindstrøm i „Kvinden og Hjemmet.”

Mange Sanser.

Fortalt af Hans Andersen.
Kennard, Nebr.

De allerfleste Sjællændere ved jo, at Bønderne i Frederiksborg Amt kaldes Kulsviere; ja, jeg har endogsaa set Folk baade fra Fyen og Jylland, som er saa oplyste, at de ogsaa ved det. Maaske de kaldes Kulsviere, fordi de i forrige Tider kørte til Kjøbenhavn og solgte Brændetørv og særlig Trækul, som de selv producerede. Saa en Dag var der en Mand, som kjøbte et Læs Tørv af en Kulsvier nede paa Kulturvet. Da de var enige om Handelen, sagde han til Bonden: „Mit Navn er Fonderly, og jeg har min Forretning paa Vestergade. Jeg skal se, om jeg kan kjøbe et Par Læs mere, saa dersom De kan finde dertil, skal jeg være hjemme, før De har læstet af. De husker vel mit Navn?”

„Ja, Hr. Fonderly, og paa Vestergade er jeg godt kjendt,” sagde Manden.

Men den Bonde var jo ikke af den Slags Folk, som har opfundet Krudtet, hans Naboer og Kammerater drev ofte Løjer med ham, fordi han var saadan et skikkelig Skrog

Da han kom i Nærheden af Universitetet, huskede han paa, at nu havde han forglemt Navnet paa Manden han skulde til. Saa kom han til at tænke paa, hvorledes hans Kammerater vilde grine og gjøre Nar af ham, naar de fik den Historie at vide. Det var hans Vane, naar han rigtig skulde tænke sig om, at holde sig paa Hovedet med begge Hænder, hvad han ogsaa gjorde. Hans Heste var ikke „Broncos,” men meget fornuftige, de drejede tæt til Rendestenen og blev staaende.

Saa kom der et Par Studenter; de gik hen til ham og spurgte om han var syg, og om der var noget de kunde hjælpe ham med. Han fortalte dem om sit Uheld, at han havde glemt Navnet paa Manden, som skulde have Tørvne. De saa jo strax hvad Slags Mand han var, stak Hovederne sammen, og den ene hviskede: „Lad os sende ham til den tyske Professor, saa bliver der sjov.”

Saa siger den ene højt: „Vi er glade ved at vi kan hjælpe Dem. Gaa op ad den brede Trappe der henne paa det store Hus, og spørg efter Professor S. Det er saadan en voldsom lærd Mand, og han har flere Sanser end andre Folk, saa han kan lige paa Minuten sige Dem Navnet paa Manden. Han er lidt underlig, og kan godt faa i Sinde at skælde ud, men det skal De bare ikke bryde Dem om Smule om. Dersom han spørger efter hvem der har vist Dem optil ham, saa siger De til ham, at det var en fin ældre Herre med et stort Skjæg, nøj Hat og Brillen. Vi vil passe paa Deres Heste saa længe, det vil ikke tage lang Tid.”

Profesoren saa lidt forundret paa Bonden, da han kom der op, og spurgte: „Hvad vil han?” Saa fortalte Bonden, hvordan det var gaaet ham, at han havde glemt Navnet paa Manden, som skulde have Tørvne.

„Saa!” sagde Profesoren. „Hvem hafter vist ham op til mig? Det er vist nogen af de Fussentaster.”

„Nej, Hr. Professor, det var en meget fin ældre Herre med høj Hat, gule Brillen og et meget langt graat Skæg, ja, jeg tror næsten det var længere end min gamle Gedebuks.”

Da sagde Professoren: „Det var dok forunderligt.”

„Jo rigtig,” sagde Bonden, „Fonderly var det. Hvor meget er jeg Dem skyldig, fordi De sagde mig det?”

Men nu blev Profesoren vred og sagde: „Hvad han er mik skyldig? Er han kommen her for at drive Gjæk med mik?” Heraus mit ham.”

Saa greb han ham i den ene Arm, og ud ad Døren med ham, medens Bonden sagde: „Mange Tak, Hr. Professor! Farvel og mange Tak!”

Da han kom tilbage til Studenterne, var de i en svær Spænding for at finde ud, hvorledes de Løjer var spændt af. „Ja, nu skal Herrerne have saa mange Tak, fordi De viste mig op til den Professor,” sagde Bonden. „Han sagde mig lige straks, at Manden hedder Fonderly, og saa var han saa mangeløs høflig, at han tog mig om Armen og fulgte mig helt ud af Døren, og Betaling for al sin Ulejlighed vilde han slet ikke have. Det er en rigtig rar Mand.”

„Ja, der kan De se, det var som vi fortalte Dem. Det er lige meget, hvad De ønsker at faa at vide; han vil lige paa staaende Fod fortælle Dem det, for han har flere Sanser end andre Mennesker. Saa en anden Gang kan De blot gaa lige op til ham,” sagde Studenterne og gik deres Vej.

Ved Vesterhavet.

Saa langt Øjet naar, strækker sig en Række Klitter og bag dem endnu en lang Række; men de, som ligger yderst mod Havet, er nøgne Sandbanker, paa hvilke Marehalmen gror sparsomt.

Ved Efteraarstid, naar Storm og Uvejrt tager af, skyller Havet op paa Land, og Brændingen ruller sine hvide Skumhvirvler langt op ad Klithøjene. I Magsvejrt ved Sommertid kan man se de dybe Mærker, som Brændingerne har efterladt i Leret og Sandet.

Men meget gamle Folk fortæller, at her var der i deres Forældres og Bedsteforældres Tid Enge og Agerland, som strakte sig helt ned til Stranden. De kunde lade deres Køer græsse, hvor Fiskerbaadene nu ligge trukne op i Havstokken. Det var da ogsaa velstaaende Folk, thi foruden Jorden, som de dyrkede med Flid og Omhu, ejede de gode Fiskefartøjer, med hvilke de gik til Havs, og tilmed hændte det jævnlig den Gang som nu, at fremmede Sejlere led Skibbrud paa Kysten, og disse Strandinger kunde give baade lovlig og ulovlig Fortjeneste.

Men den Velstand, Folkene lagde sig til, maatte de kæmpe haardt for at vinde. Thi det var Havet, de kæmpede mod. Havet brød ind og ødelagde Markerne; Havet tog deres Baade og Redskaber, og tidt tog det Folkene med. Saa maatte de begynde forfra at dyrke Jorden og kjøbe sig nye Fartøjer, og der maatte andre til at tage fat i Stedet for det Mandskab, som Havet havde beholdt.

Det blev haardføre og ordknappe Folk. Hvad enten de kjørte med Studene for Ploven, eller de lagde fra Land med deres Baade, var det samme tunge og tvære Udtryk over deres brede Lemmer og vejrbitte Ansigter. De havde ikke Stunder til Løjer og Lystighed og heller ikke Sind dertil, thi det Liv, de levede, krævede et stort Maal af Kamp og Arbejde, og det gjaldt for dem at være paa deres Post mod deres fælles Fjende — Havet, der stadig truiede den Velstand, de havde samlet sig.

Saaledes levede de Aar efter Aar. For hver kort Godvejrdsdag med Sol over Klitter og Hav var der de lange Uger og Maaneder med Storm og ond Vejr. Velv ved Sommertid var der ingen Fred og Sikkerhed; pludselig lagde den skarpe Havguse sig som en isnende Taage over Landet, eller Blæsten rejste sig og jog Skummet fra Brændingerne ind over Stranden, hvor det føg omkring som utallige smaa, hvide Bomuldstopper, medens

Havet steg højere og højere med drøgende Larm. — — —

Inde mellem Klitterne laa nogle smaa Hytter eller Boder, som Folkene kaldte dem. Paa den Tid af Aaret, hvor man kunde drive Fiskeri paa Havet, var de allesammen beboede af det Mandskab, der hørte til Fartøjerne. Men saa snart Vinteren begyndte, og Fiskeriet ophørte, flyttede Folkene hjem. Kun en eneste af Hytterne vedblev at være beboet hele Aaret. Den laa noget afsides fra de øvrige, langt ude mod Stranden, og saa endnu fattigere og ringere ud end nogen af de andre. Taget var tækket med Lyng, Væggene klinede op af Ler, og Røgen fra Ildstedet trak op gennem et Hul i Loftet.

I denne Hytte levede et Par Folk, som ikke havde meget tillfælles med Stedets øvrige Beboere. Det var en Mand og en Kone, der hver paa sin Vis havde noget fremmedartet ved sig. Mandens Navn var Matti; saadan kaldte han sig i hvert Fald selv; men der var andre, som i Smug, naar han ikke hørte paa det, kaldte ham „Søtroiden,” og der var igjen andre, som i daglig Tale kaldte ham „Store Matti.” Han var nemlig ualmindelig høj og kraftig bygget, og ligesaa ualmindelig var hans Haar- og Skæg-væxt. Haaret laa i lange, kulsorte Krøller et godt Stykke ned paa hans Skuldre, og Skægget, der ligeledes var kulsort og meget svært, naaede ham til midtvejs paa Brystet. Hans Ansigtssfarve havde en egen, klar, gennemsigtig Hvidhed, Øjnene var store og mørke, med et underligt gnistrende Udtryk, og hele Skikkelsen rank og spænstig. Men det var umuligt at se, om Manden var ung eller gammel; thi undertiden kunde Ansigtet saa fuldstændig skifte Udtryk, at det saa ud, som om Panden blev fuld af dybe Rynker, og Kinderne faldt ind, og Blikket ligesom udslyktes og døde hen. Naar denne Forvandling gik for sig, saa „Søtroiden” ud, som om han var mindst tresindstyve Aar; men traf nogen ham ude ved Havet, hvor han gjerne satte sig paa et opskyllet Stykke Vrag, da kunde Ansigtssfarven være saa gennemsigtig klar og Øjnene saa ildfulde, at han lignede en ganske ung Mand.

Hans Kone eller den Kvinde, som boede i Hus med ham — thi det var ikke godt at vide, om de var rigtig gifte — blev almindeligvis kaldet Myre-Marie. Hun var vejer og adræt som en Myre, derfra havde hun vel faaet Navnet. Mørkhaaret var hun ligesom Manden, men til det sorte Haar og sorte Øjenbryn havde hun blaa Øjne og en lys, fin Hudfarve, med friske, røde Kinder. Hun var smal om Livet og havde smaa Hænder og Fødder, der altid syntes at være i travl Bevægelse, enten hun var ude eller inde.

Mest opholdt de sig inde i Hytten, baade hun og Manden. Og det hed sig, at det var „Søtroidens” Skyld, at de saa sjældent viste sig mellem Folk; thi han skulde være grumme nidkjær paa hende og kunde ikke taale, at hun havde nogen Omgang med fremmede. For Resten var de ikke ganske ene i Hytten; thi de havde en Hund, som ikke var kjendt under noget andet Navn end Myre-Maries Hund. Denne Skabning var endnu mærkeligere end dens Herskab. Det var umuligt at sige, hvilken Race den tilhørte; thi den lignede ikke nogen anden Hund. Den var hvidhaaret, men Haarene saa tynde, som om den slet ikke havde nogen Pels. Hovedet var rundt, med smaa Øren, der lignede et Menneskes, og Øjnene havde det samme menneskeagtige Udtryk. Naar Myre-Marie talte til den, svarede den med en lav Knurren eller Mumlen, der skiftede med saa mange forskellige Lyde, at man kunde tro, at den svarede hende paa alt, hvad hun sagde.

Det var som oftest ved Aftenstid, at „Søtroiden” gik ned til Havet. Der var ingen, som kjendte noget til, om han ejede en Baad og stundom roede ud paa Dybet. Men ikke des mindre vidste man, at han jævnlig bragte en rigelig Fangst med hjem til Myre-Marie, skjøndt man aldrig havde set ham i Besiddelse hverken af Baad eller Redskaber.

Klitgaardsbønderne, som Folkene blev kaldt paa denne Del af Kysten, gjorde sig deres egne Tanker om den underlige Nabo, de havde ude i Bo-

derne. Men ordknappe, som de var, lod de sig ikke synderlig forlyde med, hvad de mente eller tænkte. Desuden havde de nok at gjøre med Dagens Slid. En eneste Nats Storm kunde ødelægge lange Tidens Arbejde for dem; derfor var det bedst at passe sit eget og ikke spille nogen Tid med ørkesløs Nysgjerrighed. „Søtroiden,” som de nævnede ham, var dukket frem paa Kysten for et Aarstid siden. Ingen havde spurgt, hvor han kom fra. Han havde haft Myre-Marie med sig og bedt om Forlov til at tage den forladte Fiskerhytte i Besiddelse, og det havde man ikke syntes, der var Grund til at nægte ham.

Han skøttede sig selv, og Klitgaardsbønderne skøttede deres. Men saa hændte det just det Aar, at det faldt ind med usædvanlig svære Storme. Det var, som om Havet ikke længer kjendte til Maade i sin Ødelæggelseslyst. Den ene Gang efter den anden brød det ind over Markerne, ødelagde al Sæd og Afgrøde og skyllede store Stykker Jord bort med sig. Ogsaa Fartøjerne led Skade, thi hvor højt man end havde trukket dem paa Land, naaede Søerne dog op og knuste dem til Vrag.

I denne Nød forsamlede Bønderne sig for at holde Raad om, hvad der var at gjøre. Det var deres Velfærd, der stod paa Spil. — Der blev talt frem og tilbage, langsomt og stødvis, som om det kostede Møje at faa Ordene frem. Men ingen kunde finde Raad eller Udvej. Tilslidt var der en af Mændene, som rejste sig op og foreslog, at de skulde tale med Store-Matti ude i Boderne. Den Mand, som bragte dette Forslag frem, hed Klaus Trebjerg. Han havde i nogen Tid holdt Øje med „Søtroiden,” sagde han, og det var vist og sandt, at Søtroiden raadede over lønlige Midler, som gav ham Magt over Havet; thi han, Klaus Trebjerg, havde ved Natetid set ham te sig paa en sær Maade derude; han havde dykket ned i Brændingerne ved den yderste Sandrevel, og først en rum Tid efter var han igjen kommen op paa Overfladen med Favnen fuld af Sølplanter og store Konkylter og Muslingskaller, som han maatte have hentet nede fra Bunden. Klaus Trebjerg mente, at naar „Søtroiden” svarede saa godt til sit Navn, kunde det vel ogsaa hælde, at han var i Stand til at hjælpe dem. De havde overladt ham Hytten ude i Klitterne, saa den ene Tjeneste kunde være den anden værd. — Mændene sad længe og grundede over dette Forslag. De havde jo allesammen haft en Formodning om, at der var noget fordægtigt ved Store-Matti; derpaa tydede ogsaa det Navn, de havde givet ham. Hverken i Udseende eller Væsen lignede han andre kristelige Mennesker. Men om den lønlige Magt, han sad inde med, var af det gode eller det onde — det vidste man ikke. Omsider blev man alligevel enig om, at Klaus Trebjerg skulde gaa ud til Store-Matti i Boderne og spørge ham til Raads; thi i den truende Fare kunde man ikke være nøjeregnede med de Midler, man prøvede.

Klaus Trebjerg gav sig paa Vejen, og det var hen ad Aften, da han kom til den Hytte, hvor Store-Matti og Myre-Marie boede. Allerede i nogen Afstand fra Hytten saa han den hvide Hund. Den sad ret op og ned, en halv Snes Skridt borte fra Døren, og det forekom Klaus Trebjerg, at den holdt sine Øjne stift fæstede paa ham, men forøvrigt sad den saa ubevægelig, som om den var hugget ud af en Sten.

„Det er en kunstig Hund!” tænkte Klaus. „Den bjæffer ikke, og den logrer ikke, men den sidder bare og glør, som om Øjnene skulde springe ud af Hovedet paa den!”

Og ikke heller flyttede Hunden sig, da han kom tæt hen til Hyttens Dør. Den vendte kun langsomt Hovedet om og blev ved at se efter ham.

Klaus Trebjerg traadte ind, lagde sin Stok og sin Hat fra sig paa det stampede Lergulv og tog Plads paa den eneste Stol, der var i Stuen, foruden den, som Myre-Marie sad paa.

„Guds Fred og Godaften!” sagde Klaus Trebjerg, da han traadte indenfor. „Har I Manden hjemme? Jeg er kommen for at tale med ham!”

Myre-Marie havde ikke nødig at svare paa dette Spørgsmaal, thi saa snart det var fremført, rejste en Skikkelse sig op fra en Bank, som

stod ved den modsatte Væg, ligefor Døren. Skikkelsen var høj og bred og havde et langt, kulsort Haar og Skæg, der naaede til Skuldre og Bryst. Bænken var dækket med et Lag Tang, og saaledes som Manden sad der, med Trevlerne af Tangen filtret ind i Haar og Skæg, lignede han en „Søtroid“ mere end noget som helst andet.

„Hvad vil Du her?“ spurgte han og fæstede sine gnistrende Øjne paa Bondemanden, som havde sat sig til Rette i Stuen uden at spørge om Forlov.

„Vi har givet Dig Hytten, som Du og din Kvinde bor i,“ sagde Klaus Trebjerg, „og vi under Dig Fred og Ro til at leve her, som det passer Dig bedst. Men nu er vi i Nød, og vi tænkte, om ikke Du kunde hjælpe os... Havet er dette Aar grumt ved os; det ødelægger vore Marker, sønderslaa vore Fartøjer, og vi ville komme i stor Elendighed, om det ikke snarlig tager en Ende med disse Ødelæggelser...“

Store-Matti havde rettet sig op, og han saa stor og mægtig ud i den lavloftede Jordhytte. Myre-Marie var bleven siddende paa sin Stol; hun bøjede Hovedet ned over sine Hænder, som hun i et væk bevægede i Skjødets, medens hun paa samme Tid hurtig og lydløst trippede med de smaa Fødder og for Resten lod, som om hun ikke gav Agt paa Mændenes Tale.

„Jeg kan ikke hjælpe jer!“ sagde Søtrolden. „I maa hjælpe jer selv, thi I er selv Skyld i de Ødelæggelser, som nu tilføjes eders Jord og eders Baade...“

„Er vi selv Skyld deri?“ spurgte Klaus Trebjerg med gabende Mund.

„Det er I!“ nikkede Store Matti. „Thi i mange Aar har I glemt at give Havet det Offer, der tilkommer det. Derfor rejser det sig nu i sin Vælde mod jer...“

„Hmh!“ sagde Klaus Trebjerg og kløede sig i Haaret. „Hvad mener Du da, vi skal gjøre...“

„I gamle Dage,“ svarede Store-Matti, og hans Stemme havde en egen dyb Klang. „I gamle Dage var Havet endnu frygteligere, end det er nu til Dags, og Menneskene, som levede her paa Kysten, vidste saare vel, at de maatte ofre til det, dersom de vil-

RESOLUTION.

Chicago, Ill., 16de Sept. 1916.

I Anledning af Broder Henry Pommevish Død den 30te August 1916 vedtoges paa Mødet den 14 September følgende Resolution.

At vi dybt beklager Tabet af en god og trofast Broder, som maatte forlade sine kære, og at vi herved tilkendegiver vor hjerteligste Sympathi for hans efterladte i deres Sorg.

At Logens Charter beklædes med Sørgeslor for et Tidsrum af 30 Dage.

Denne Resolution tilføres Logens Forhandlingsprotokol, samt indrykkes i Den Danske Pioneer, Reyven og D. B. S. Maanedstidning.

For Dannebrog Loge Nr. 140 af D. B. S.

TH. NIELSEN, President.

A. L. CHRISTIANSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Broder Niels Christensen, Medlem af „Enighed“ Loge Nr. 18, D. B. S., afgik ved Døden den 18 Juli 1916 efter et længere Sygeleje, 61½ Aar gammel.

Hvorfor Logen beklager Tabet af en god og retskaffen Broder, og bevidner herved hans efterladte Hustru, Logens Sympathi og Medfølelse i hendes Sorg.

Derfor være det besluttet, at Logens Charter beklædes med Sørgeslor for et Tidsrum af 30 Dage, at denne Resolution tilføres Logens Protokol, et Kopi af samme tilsendes af dødes efterladte Hustru, samt bekendtgøres i dansk Brodersamfundets Medlemsblad.

Chicago, Ill., den 27 Juli 1916.

L. A. CLAUSEN, President.

OLE L. BERG, Sekretær.

de undgaa Død og Ødelæggelse. Saa bragte de hvert Aar et Offer, og Ofret var et lidet Barn, som de udsatte i en vel tilspigret Tønde...“

„Men det var en ond og ukristelig Tid,“ sagde Klaus Trebjerg og rystede paa Hovedet. „Det var, før Bogtrykkerkunsten blev opfundet. Nu kan man ikke bære sig ad paa den Vis...“

„Der blev ikke tillføjet Barnet noget ondt,“ vedblev Store-Matti og lod, som om han ikke hørte Bondemandens Indvendinger. „Havkongen tog Barnet i sin Varetægt og opfostrede det hos sig i sit Slot, der er bygget af hvide Muslunugeskaller, og var Barnet en Dreng, blev han siden hen gift med Havkongens Datter, men var det en Pige, tog Havkongen hende selv til Ægte, og hun levede med ham i Pragt og Herlighed...“

„Det er altsammen godt nok,“ sagde Klaus Trebjerg og kippede sig i Nakken ligesom før. „Men hvem, tror Du vel, vil sætte sit Barn ud i Havet, selv om man putter det i en tilspigret Tønde og siden hen faar det gift med Havkongen eller hans Datter...“

„Der skal ikke spørges om, hvem der godvillig vil gjøre det,“ gjenmælede Store-Matti, og hans Øjne gnistrede stærkt. „Barnet skal røves bort. Naar det er sat ud i Havet, og Havkongen har faaet sit Offer, lægger Stormen sig, og det hele Aar til Ende kan I dyrke eders Jord i Fred og sætte Eders Baade i Søen uden Fare for Forlis...“

„Det var skjönt, om vi kunde det,“ sagde Klaus Trebjerg. „Men hvis Barn skulde det saa være, vi udsatte denne Gang?“

„Ret nord for Klitterne ligger der et lille Hus,“ sagde Søtrolden. „Der bor en fattig Enkekone. Havet tog hendes Mand, da han var ude med sin Baad i den sidste Storm. Hun har en lille Pige, men ikke Brød hverken til sig eller Barnet. Det er en god Gjerning, om I tager det sultne Nor fra hende; hun vil siden hen takke jer for det...“

„Er det den eneste Udvej, Du ved, Store-Matti?“ spurgte Klaus Trebjerg med en betænksom Mine.

„Det er den eneste Udvej, der er for jer, om I ikke vil se at jer Jord ødelagt af Havet og hver eneste af eders Baade knuste i Brændingen...“

„Det er haarde Vilkaar,“ sagde Klaus og tog sin Hat og sin Stok op fra Lergulvet. „Men er der ikke andet at gjøre, saa vil jeg tale med mine Naboe derom...“

„Gjør det,“ sagde Store-Matti. „Men sørg for, at I er parate inden næste Maaneskiifte. I staa jer ikke ved at spille Tiden. Om Du ikke er hurtig til at følge det Raad, jeg har givet Dig, vil Havet først ødelægge Dig og alt, hvad dit er...“

Klaus Trebjerg følte sig noget ilde til Mode, og han var ikke langt fra at ønske, at han aldrig givet sig i Lag med Søtrolden. Han saa hen paa Myre-Marie; men hun sad i den samme Stilling som før, med Hovedet bøjet ned over de travle Hænder, medens hun stadig lige hurtig og lydløst trippede med de smaa Fødder i Gulvet. Man kunde ikke se paa hende, hvad hun tænkte ved den Samtale hun havde hørt.

„Saa er der vel ikke mere?“ sagde Klaus Trebjerg i en lavmælt Tone.

„Nej, saa er der ikke mere,“ svarede Store-Matti.

Klaus Trebjerg forlod Hytten, og udenfor sad den hvide Hund endnu ganske ubevægelig og saa paa ham, idet han gik forbi. —

* * *

Bønderne kom sammen ude i Klitterne, og der fortalte Klaus Trebjerg dem, hvad Store-Matti havde sagt. De ældste af Mændene nikkede forstaaende dertil; thi de mindedes, at de før havde hørt Tale om et saadant Offer, som deres Forfædre i gamle Dage havde bragt Havet. For saa vidt kunde de mærke, at Store-Matti ikke farede med Løgn. Nu passede det jo tilmed saa godt, at den fattige Enkekone havde et Barn, som hun alligevel knapt kunde holde Liv i, og kunde det hjælpe dem allesammen mod den Nød og Ødelæggelse, der truede dem, saa var der ikke stort at betænke sig paa. Men forinden de skred til Gjæringen, tog de hinanden i Ed, at ingen af dem nogensinde turde røbe, hvad de var bleve enige om.

Enken, der boede i det lille Hus ret nord for Klitterne, var just saa fattig, som Store-Matti havde sagt. Hun havde ikke et Stykke Brød eller en Slurk Mælk at give sit Barn, og hun syntes, der ikke var anden Udvej for hende end at vente paa, at Døden vilde fri hende og det sølle Nor for den bitre Nød, de maatte lide. Hun var krøben sammen i en Krog af Stuen med Barnet krystet tæt ind til sig, og hun lyttede til dets hastige, gispende Aandedræt, der som en underlig svag og magtesløs Piben skar ind mellem Drønene fra Havet. Men paa en Gang var der nogen, der ruskede i Døren. Hun kunde tydelig høre, at det ikke var Stormen, og hun tænkte, om det skulde være Døden, der kom som en Benrad med Leen i Haanden, saaledes som hun huskede, at hun en Gang havde set Knokkelmanden afbildet i en gammel Bog.

Men det var ikke Knokkelmanden, der stod udenfor. Det var Myre-Marie og hendes Hund, der stod lige midt i Maaneskinnet. Og den lille, fintbyggede Kvinde hamrede paa Døren af alle Kræfter og blev ved at raabe:

„Skynd jer herud! Skynd jer herud — om eders Barns Liv er jer kjært...“

Og med det samme skrabadet Hund med Poten paa Dørstolpen og udstødte en ynkelig, langtrukket Knurren.

Saa kom Enkekonen omsider saa meget til Besindelse, at hun kunde slæbe sig hen til Døren og lukke op.

„Aa, Herregud — jeg troede, det var Døden, som kom for at hente os!“ sukkede hun.

„Længes Du efter Døden, saa behøver Du ikke at vente længe!“ svarede Myre-Marie. „Klitgaardsbønderne er paa Vejen herud — de vil tage dit Barn fra Dig og ofre det til Havet, for at deres Baade og Marker skal blive skaanede...“

„Vil de tage mit Barn fra mig!“ skreg Enken, og nu, da det var Alvor, kaldte hun ikke mere paa Døden, men var mindst lige saa bange for den, som hun vilde have været, dersom hun havde været en rig og lykkelig Moder, der havde nok baade til sig selv og sit Barn. Hun glemte endogsaa den nagende Sult og gav sig til at trygle igjen:

„De maa ikke tage mit Barn — mit Barn skal ikke dø!“

Hun, sa aganske forvildet ud, men Myre-Marie greb hende ved Armen og førte hende bort. Hunden fulgte tæt bag efter dem.

„Naar Store-Matti faar at vide, hvad jeg har gjort, slaar han mig ihjel,“ sagde hun. „Men det faar ikke hjælpe. Skynd Dig afsted, saa hurtig dine Ben kan bære Dig. Her har Du Føde og Drikke, som Du kan styrke Dig paa undervejs — der er nok baade til Dig og dit Barn. Guds Fred og Farvel!“

Men Enken blev staaende og saa forundret paa den fremmede Kvinde. „Hvem er Du, som hjælper mig i min Nød?“

„Jeg er Søtroldens Viv!“ lød Svaret. „Nu ved Du det!“

Enken spurgte ikke mere. Hun tog mod den lille Kurv, som den fremmede Kvinde rakte hende, svøbte sin Kaabe om Barnet og skyndte sig ad en Omvej ind mellem Klitterne for at slippe ubemærket forbi Bønderne.

Men Myre-Marie stod længe og saa hen ad den Vej, som Enkekonen var flygtet med sit Barn. Hun trippede urolig med sine smaa Fødder i Jorden, og Hunden smøg sig logrende op ad hendes Skjørt.

Da Klitgaardsbønderne naaede op til det lille Hus ret nord for Klitterne, fandt de det tomt og ubeboet, og de matte vende hjem med uforrettet Sag. Havet fik ikke sit Offer den Gang. Men alligevel lagde Stormen sig, og der blev ikke flere Ødelæggelser det Aar.

Men der skete noget andet, som de ikke holdt af at tale højt om. Midtvejs inde mellem Klitterne fandt de Myre-Marie og hendes Hund liggende døde. Der var intet Uliyssaar at see paa dem, hverken af Hug eller Stød, men døde var og blev de. Hunden havde lagt sit Hoved paa den unge Kvindes Skulder, og Farven i hendes Ansigt var endnu saa skær og hvid, som om hun sov en fredelig Søvn.

De drog den lange Vej op til den nærmeste Kirkeby og sørgede for, at hun blev begravet i kristen Jord. Ikke heller tingede de med Præsten, der skulde kaste Jord paa Kisten. Det skulde være som en Slags Bod for den sære Gjæring, de havde pønset paa. Der var kun en fremmed, som var deres Medvider deri. Det var Store-Matti. Men „Søtrolden“ havde forladt Hytten, og de saa ham aldrig siden.

En ung Dame vilde spøge med en Herre, der stammede. Hun spurgte ham, om han tre Gange kunde sige: Kysse Kokkepigen bag Køkkendøren.

Han prøvede forgæves nogle Gange og sagde saa: „Be—bedste Frøken! De—det er let—lettere gj—gjort and sagt.“

A.: „To Timers Søvn før Midnat er meget bedre end fire Timers Søvn efter den Tid.“

B.: „Det er noget rigtigt Vrøvl! For to Timers Søvn, efter at der er kaldt paa en om Morgen, det er det allerbedste.“

„Hvordan kunde Jonas komme levende op af Hvalfiskens Bug?“

„Jo, for han hørte til de smaa Profeter.“

I en Provinsby findes en Forening af Vaabenbrødre, hvis Formaal er at give gamle Kammerater, der afgaar ved Døden, en Begravelse paa militær Vis. Paragraf 1 i Loven lyder: „Foreningens Formaal er at begrave sine Medlemmer.“

Konduktøren: „Maa jeg faa Deres Billet?“

Gamle Røgter Kren Krensen, der første Gang er paa Rejse: „Næ, vel maa Do ej! Do ka' kyve en sæl, ded maatte a!“

SEKRETÆR-ADRESSEFORAN-DRING.

Loge Nr. 140—A. L. Christiansen,

1236 N. Central Ave., Chicago, Ill.

Loge Nr. 78—John Isaksen, Box 232, Salt Lake City, Utah.

OMAHA, NEB.

DANSK ARBEJDSANVISNINGS-KONTOR.

Omaha's D. B. S. Loger har Arbejdsanvisnings Kontor for tilrejsende Landsmænd og Brødre af Brodersamfundet.

Arbejdsgivere kan ogsaa henvende sig her for at erholde Arbejdere.

For nærmere Oplysninger henvender man sig i M. M. Backs Cigarforretning, 322 So. 13th St. Tel. Red 4196.

OMAHA, NEB.

AK-SAR-BEN BAL

vil blive afholdt af

D. B. S. Loge Nr. 195's Tug o'War Hold

i Washington Hall.

Onsdag Aften den 4de Oktober

Samme Aften som den elektriske Parade finder Sted.